ബ്രിട്ടനിലെ പത്രപ്രവർത്തകരുടെ ഏററവും വലിയ സംഘടനയായ എൻ. യു. ജെ. (നാഷണൽ യൂനിയൻ ഓഫ് ജണ്ണലിസ്റ്റ്സ്) ഒക്ടോബർ 28-ാം നു ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. സിക്രട്ടറി മി. പ്ലാൻറ് ഞങ്ങളെ സ്വീകരിയ്ക്കുകയും, യൂനിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിവരിച്ചുതരുകയും ചെയ്തു. എൻ. യു. ജെ.യിൽ 14,500 ഓളം അംഗങ്ങളുണ്ട്. ഇതൊരു രജിസ്റ്റർചെയ്ത ട്രെയ്ഡ് യൂനിയനാണ്. യൂറോപ്പിലെ കോമൺവെൽത്തിലോ ഇത്ര വലിയ ഒരു പത്രപ്രവർത്തക സംഘടന വേറെയില്ല. മൂന്നു കൊല്ലത്തെ പത്രപ്രവർത്തന പരിചയമുള്ള ആർക്കും ഇതിലംഗമാകാം. അംഗത്വം നൽകുന്ന കാർഡ് വിലപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുവാണ്; നമ്മുടെ തലസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഗവർമ്മേണ്ടു നൽകുന്ന അക്രെഡിറേറഷൻ കാർഡിനേക്കാൾ വില അതിനുണ്ട്. അതു കാണിച്ചാൽ തുറക്കാത്ത വാതിലുകൾ ലോകത്തിൽ ചുരുക്കമാകുന്നു. തങ്ങളുടെ പാസ്സ്പോർട്ട്പോലെ, പത്രപ്രവർത്തകർ ഇതു വെയ്സ്റ്റ്കോട്ട് പോക്കററിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ജോലിക്കാരെ നിയമിയ്ക്കാനോ പിരിച്ചുവിടാനോ തികച്ചും അധികാരമുള്ള പത്രാധിപർ മുതലായവർക്ക് എൻ. യു. ജെ. യിൽ പൂർണ്ണാംഗത്വം നൽകുകയില്ല. അവക്ക് അസോഷ്യേററ് അംഗങ്ങളാകാം. ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഐർലാണ്ടിലുമുള്ള എല്ലാ പത്രമുടകളും ആയി എൻ. യു. ജെ. ഒത്തുതീർപ്പുകളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതനാൽ പത്രപ്രവർത്തകർക്ക സാധാരണയായി ഉടമകളുടെ വലിയ

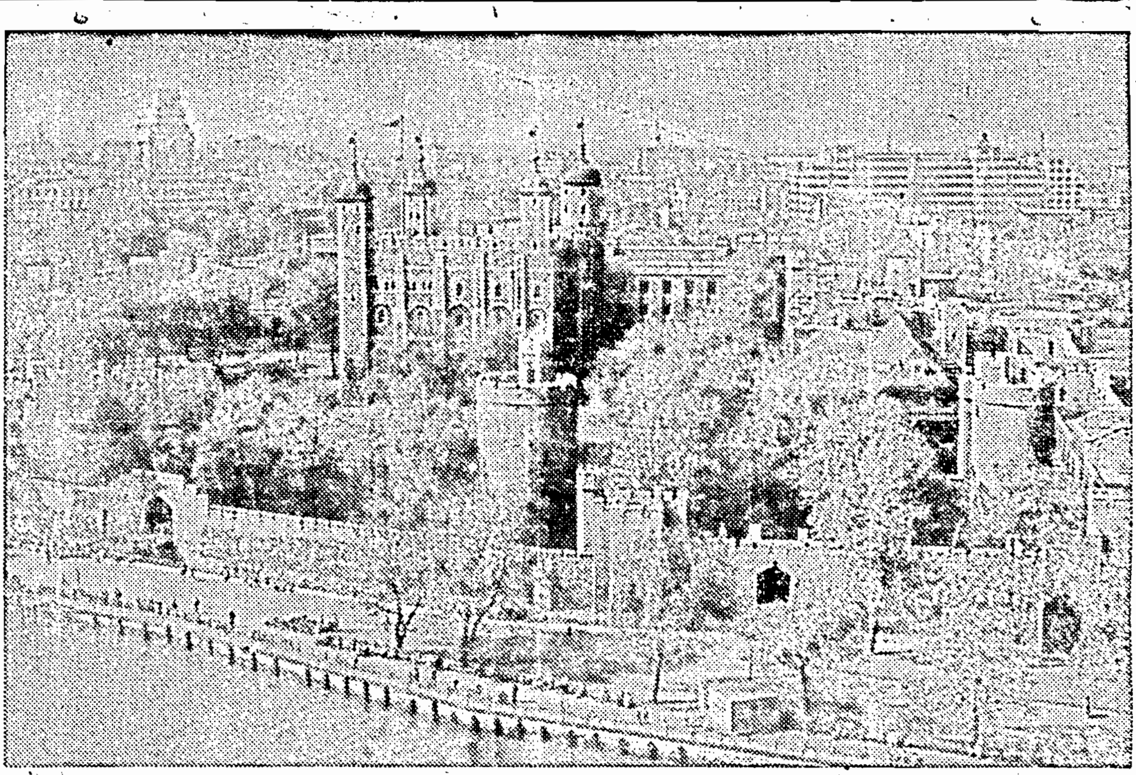

'ടവർ ഓഫ് ലണ്ടൻ'—ഇടത്തെ അററത്തു കാണുന്ന പ്രവേശനദ്വാരമാണ് 'ട്രെയ്റേറർസ് ഗെയ്ററ്'

ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ ബ്രിട്ടനിൽ-5

...ജെ—ബ്രിട്ടനിലെ ഏററവും വലിയ പത്രപ്രവർത്തക സംഘടന

യൂനിററണ്ടാവും. ഇതിന്നു "ചാപ്പൽ" എന്നാണ് പേർ; അതിലെ പ്രസിഡണ്ട്, സിക്രട്ടറി മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ "ഫാദർ", "ക്ലാക്ക്" എന്നെല്ലാം വിളിയ്ക്കുന്നു. ട്രെയ്ഡ് യൂനിയൻ-പ്രവർത്തനം ഒരു ഗൂഢാലോചനയായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പഴയ കാലത്തിൻെറ പ്രതിഫലനമാണ് ഈ വിചിത്രമായ പേരുകളിൽ കാണുന്നതു്. എൻ. യു. ജെ.യിൽ ഒരാൾക്ക് അംഗത്വം നൽകുന്നത് "ചാപ്പലു"മായി ആലോചിച്ചാണ്. മൂന്നു കൊല്ലത്തെ പ്രവർത്തനപരിചയമുള്ള ഒരു പത്രപ്രവർത്തകന്ന് ലണ്ടനിൽ ആഴ്ചയിൽ ഇരുപതു പവനും മാഞ്ചെസ്റ്ററിൽ പതിനെട്ടു പവനും മററ സ്ഥലങ്ങളിൽ പതിനഞ്ചു പവനിലേറെയും, ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകളിലാണെങ്കിൽ പന്ത്രണ്ടു പവനോളവും ആണ് ചുരുങ്ങിയ ശമ്പളം. പ്രായവും പരിചയവുമനുസരിച്ച് ഈ ശമ്പളം വർദ്ധിയ്ക്കും. ആണ്ടിൽ 5000 പവൻ ശമ്പളം കിട്ടുന്ന പത്രപ്രവർത്തകർ ലണ്ടനിൽ അപൂർവ്വമല്ല. മിയ്ക്ക പത്രങ്ങളും 'നാഷണൽ മിനിമ'

എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ

പത്രപ്രവർത്തനത്തിലൊരു ഡിപ്ലോമ കോഴ്സ് ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പുതിയ പദ്ധതി

1952ൽ പത്രപ്രവർത്തന പരിശീലനത്തിന്ന് കുറേക്കൂടി സമഗ്രമായ ഒരു പദ്ധതി ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. പത്രപ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തൊഴിൽസ്സംഘങ്ങളുടെയെല്ലാം പ്രാതിനിധ്യമുള്ള "പത്രപ്രവർത്തകരുടെ പരിശീലനത്തിനുള്ള നാഷണൽ കൌൺസിൽ" ആണ് ഈ പദ്ധതി പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്നതു്. പത്രങ്ങൾ ഇതിൽ സഹകരിയ്ക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ, സാഹിത്യം, മറേറതെങ്കിലുമൊരു വിഷയം എന്നിവയിൽ ജനറൽ സർട്ടിഫിക്കററ് നേടിയവരെയാണ് ഇതനുസരിച്ചു പരിശീലനത്തിന്നെടുക്കുക. ആറു മാസത്തെ പ്രൊബേഷൻ, മൂന്നുകൊല്ലത്തെ

ലേഖകനും കൂട്ടുകാരും ഡ്രൈവറുടെ കൂടെ

മൂന്നു സായാഹ്നപത്രങ്ങളും; സ്കോട്ട്ലണ്ടിൽ 7 പ്രഭാതപത്രങ്ങളും 8 സായാഹ്നപത്രങ്ങളും 2 രവിവാരപത്രങ്ങളും: വടക്കെ അയർലാണ്ടിൽ 3 പ്രഭാതപത്രങ്ങളും ഒരുസായാഹ്നപത്രവും; മാൻദ്വീപിൽ ഒരു പത്രവും; ചാനൽ ദ്വീപുകളിൽ ഒരു പ്രഭാതപത്രവും രണ്ട് സായാഹ്നപത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു കാണുന്നു. ദിനപത്രങ്ങൾ സാധാരണയായി ഞായറാഴ്ചപ്പതിപ്പ് ഇറക്കാറില്ല. ഞായറാഴ്ചപ്പത്രങ്ങൾ വേറിട്ടൊരിനമാണ്. ഇവയ്ക്കു പുറമെ 1300 ഓളം വാരികകളും മാസികകളും മററുമുണ്ട്.

ലണ്ടനിലെ പത്തു പ്രഭാതപത്രങ്ങളും മാഞ്ചെസ്റ്റർ ഗാർഡിയനും പതിനൊന്നു രവിവാരപത്രങ്ങളുമാണ് 'ദേശീയപത്രങ്ങൾ' എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. അച്ചടിച്ച് ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ ഇവ ബ്രിട്ടനിലെ മിക്ക സ്ഥലത്തും എത്തിക്കഴിയും. സാധാരണ ബ്രിട്ടീഷ് പൌരൻ ഏതെങ്കിലുമൊരു ദേശീയപത്രവും ഒരു പ്രാദേശികപത്രവും വായിക്കാതിരിക്കയില്ല; കല്പരിയടുപ്പ കത്തിയ്ക്കുന്നതിന്നാവശ്യമായ കീറക്കടലാസ്സിന്നാവേണ്ടിയാണ് അയാൾ ഇത്രയധികം പത്രങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതെന്നു് പറയാറുണ്ടെങ്കിലും ഡെയ്‌ലിഹെറാൾഡ്, ഡെയ്‌ലിവക്കർ, റെയ്നോൾഡ്സ്ന്യൂസ് എന്നീ മൂന്നുപത്രങ്ങൾ മാത്രമേ ഏതെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയായുമായി നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെട്ടവയായുള്ളു. മററു പത്രങ്ങൾക്കു രാഷ്ട്രീയചായ്‌വ് ഉണ്ടായിരിക്കും; പക്ഷെ സാമ്പത്തികമായി അവരുടെ പാർട്ടിയോട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നില്ല. ഡെയ്‌ലിഹെറാൾഡ് മിക്കവാറും ട്രെയ്ഡ്‌യൂനിയൻ കോൺഗ്രസ്സിൻെറ ഉടമയിലുള്ളതാണ്. റെയ്നോൾഡ്സ്ന്യൂസ് എന്ന പ്രതിവാരപത്രം സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ ഉടമയിലാകുന്നു. അതിനാലവ രണ്ടും ലേബർപാർട്ടിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയത്രെ. ഡെയ്‌ലിവക്കർ കമ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടിയുടെ മുഖപത്രമാണ്. ദേശീയപത്രങ്ങളുടെ ഉടമകളാരും രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരല്ല. അതിനാൽ അവർ പാർട്ടി പരിപാടികളുമായി സൌകര്യംപോലെ യോജിക്കുകയോ വിയോജിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. പത്രശൃംഖ

ലേഖകനും കൂട്ടുകാരും ഡ്രൈവറുടെ കൂടെ

ത്തിൽ കൂടുതൽ ശമ്പളം നല്കിവരുന്നുണ്ട്. പത്രപ്രവർത്തകർക്ക് പെൻഷൻ നൽകുന്ന കാര്യം ആലോചനയിലിരിക്കുന്നു. "മാഞ്ചെസ്റ്റർ ഗാർഡിയൻ" പോലുള്ള ചില പത്രങ്ങൾ "ക്ലോസ്ഡ് ഷോപ്പ്" സമ്പ്രദായം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എൻ. യു. ജെ.യിൽ അംഗങ്ങളല്ലാത്തവരെ അവർ ജോലിക്കു നിയമിക്കുകയില്ല. വാരികകൾ, മാസികകൾ മുതലായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലെ പത്രപ്രവർത്തകരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം, അധികവും സ്ത്രീകൾ, ഇപ്പോഴും എൻ. യു. ജെ.യിൽ അംഗങ്ങളല്ല. മുഖ്യ തൊഴിൽ പത്രപ്രവർത്തനമായ "ഫ്രീലാൻസ്"കാരെ, ഇവരിലധികവും പ്രാദേശിക ലേഖകന്മാരാണ്, എൻ. യു. ജെ.യിൽ ചേർക്കാറുണ്ട്. പത്രപ്രവർത്തകരല്ലാത്തവരെ "സ്വന്തം പ്രതിനിധി"കളാക്കി പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ റിപ്പോർട്ടുചെയ്യാൻ അയക്കുന്നതിന്നു എൻ. യു. ജെ. എതിരാണ്. അത്തരക്കാരുടെ "കോപ്പി" കടലാസ്സിൽ വരുത്താൻ പലപ്പോഴും കമ്പോസിറ്റർമാരും പ്രൂഫ്‌വായനക്കാരും സബ്ബ്‌എഡിറ്റർമാരും സമ്മതിക്കാറില്ല.

പരിശീലനം

മേല്പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പത്രപ്രവർത്തനം മാന്യവും സാമാന്യം വരവുള്ളതുമായ ഒരു തൊഴിലാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. പത്രപ്രവർത്തകർക്ക് സമുദായത്തിൽ ഉന്നതമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. എന്നാൽ പത്രപ്രവർത്തകരുടെ പരിശീലനസംബന്ധിച്ചുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ തികച്ചും തൃപ്തികരമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. പത്രപ്രവർത്തകനാവാനുള്ള അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയായി ഗണിച്ചിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ എസ്. എസ്. എൽ. സി.ക്കു തുല്യമായ ജനറൽ സർട്ടിഫിക്കററ് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ ആണ്. ഇതു നേടിയ ഒരാൾ, 16-ാം, 18-ാം വയസ്സിൽ, ലണ്ടനു പുറത്തുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പത്രമാപ്പീസ്സിൽ ടെലഫോണിസ്റ്റോ മറേറാ ആയി ചേരുകയായിരുന്നു 1951-വരെ പതിവ്. മിക്ക ലേഖകന്മാരും പത്രങ്ങൾക്ക് വാർത്തകൾ അയയ്ക്കുന്നത് ഫോണിലൂടെയാണ്. ആപ്പീസ്സിൽ ഒരാൾ ഇയർഫോൺ ധരിച്ച് ഇരുന്ന് ഫോൺസന്ദേശങ്ങൾ ഉടനുടൻ ടൈപ്പ് ചെയ്യുന്നു. (തെററുണ്ടെങ്കിൽ തിരുത്താൻ വേണ്ടി സന്ദേശങ്ങൾ ടേപ്പ് റിക്കാർഡ് ചെയ്യുന്നുണ്ടാവും.) ഇതാണ് ടെലിഫോണിസ്റ്റിൻെറ ജോലി. ഇവിടന്നു അങ്ങോട്ടു പ്രാപ്തിയും പരിചയവുമനുസരിച്ചു ഓരോരുത്തർക്കും ഉയർന്നുപോവാം. ഇന്നുള്ള മിക്ക പത്രപ്രവർത്തകരും ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ കയറിവന്നവരാണ്. കുറച്ചുകാലം സ്വന്തം പ്രദേശത്തു കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ശേഷം ഇവരിൽ പലരും ലണ്ടനിലെത്തിച്ചേരുന്നു. ഫ്ളീററ് സ്ട്രീററിലെ ദേശീയപത്രങ്ങളുടെ ആപ്പീസ്സുകളാണ് ഇവരുടെയെല്ലാം ലക്ഷ്യം. ലീഡർ എഴുതാനും മററുമായി സർവ്വകലാശാലാ ബിരുദധാരികളെ ചില പത്രങ്ങൾ റിക്രൂട്ടുചെയ്യുകയും പതിവുണ്ട്. എന്നാൽ റിപ്പോർട്ടർമാരായോ സബ്‌എഡിറ്റർമാരായോ ഗ്രാജ്വേററുകളെ സാധാരണ കാണുകയില്ല. "പണിയെടുത്തു പണിപഠിക്കുക" എന്ന സമ്പ്രദായമാണ് നിലവിലിരുന്നതു എന്നു ചുരുക്കം. ലണ്ടനിലെ കിങ്ങ്സ് കോളേജിൽ പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്നു ഒരു കോഴ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നതു രണ്ടാം മഹായുദ്ധം തുടങ്ങിയതോടെ നിന്നുപോയി. ഇപ്പോൾ ലണ്ടൻ പോളിടെക്നിക്ക്

അടിസ്ഥാന പരിശീലനം, ഒന്നരകൊല്ലത്തെ നാഷണൽ ഡിപ്ലോമാകോഴ്സ് എന്നിങ്ങനെ ആകെ അഞ്ചുകൊല്ലത്തെ പരിശീലനമാണ് ഇവർക്കു നൽകുന്നതു്. അടിസ്ഥാന പരിശീലനക്കാലത്തു ഏതെങ്കിലും പത്രമാപ്പീസ്സിലോ ഫ്രീലാൻസ് ഏജൻസിയിലോ റിപ്പോർട്ടറായി ചേർന്ന് ഒരു പത്രാധിപരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ പത്രപ്രവർത്തനത്തിൻെറ എല്ലാ വശങ്ങളും പഠിക്കണം. പുറമെ ഷോർട്ട്ഹാൻഡ്, ഇംഗ്ലീഷ്, പത്രനിയമങ്ങൾ, ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണഘടന മുതലായ വിഷയങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനത്തിൽച്ചേർന്നു പഠിക്കുകയുംവേണം. മൂന്നുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ പൊതുയോഗ്യതയിലൊരു പരീക്ഷയുണ്ട്. ഡിപ്ലോമ കിട്ടണമെങ്കിൽ ഒന്നര കൊല്ലക്കാലത്തെ പ്രവൃത്തിചെയ്തു കാണിച്ച് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയും ഒരു പരീക്ഷ പാസ്സാകയും ഒരു പ്രബന്ധം സമർപ്പിക്കുകയും വേണം. 1957 ആവുമ്പോഴേക്ക് ഈ പദ്ധതിയനുസരിച്ച പരിശീലനത്തിന്ന് 700 ഓളം പേരെ ചേർത്തിരുന്നു. അതിൽ 546 പേർ പൊതുയോഗ്യതപ്പരീക്ഷ പാസ്സാകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഈ പരിശീലനം അപ്രൻറീസ്സുകളായിച്ചേർന്നുകഴിഞ്ഞ പത്രപ്രവർത്തകർക്കുള്ളതാണ്. പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ ചേരുംമുൻപ് ആ തൊഴിലിൽ പരിശീലനം നൽകാൻ യാതൊരേർപ്പാടും ഇപ്പോൾ ബ്രിട്ടനിൽ ഇല്ല. അപ്രൻറീസായി ചേരുവാനാകട്ടെ പത്രമുടമകളെത്തന്നെ ശരണം പ്രാപിക്കയും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരിശീലനകാലത്ത് 'നാഷണൽ മിനിമ'ത്തിൽ കുറയാത്ത ശമ്പളം നൽകണമെന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. അതിനാൽ ഒരു അപ്രൻറീസ്ജർണ്ണലിസ്റ്റ് ആയി ചേർന്നുകിട്ടാനുള്ള പ്രയാസം ചില്ലറയല്ല. ബ്രിട്ടനിൽ ആണ്ടിൽ മുന്നൂറോളം പുതിയ പത്രപ്രവർത്തകരെ ആവശ്യമുണ്ടാവാറുണ്ട്. ഈ മുന്നൂറ് സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് അയ്യായിരത്തോളം അപേക്ഷകർ സാധാരണയായി ഉണ്ടായിരിക്കും!

പത്രവായനയിൽ ലോകനേതൃത്വം ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കാണ്. ബ്രിട്ടനിൽ 1000 ആളുകൾക്ക് 609 ദിനപത്രങ്ങൾവീതം ദിവസേന വിററഴിയുന്നു. സ്വീഡനിൽ ഈസംഖ്യ 506-ഉം അമേരിക്കയിൽ 352-ഉം ആണ്. ബ്രിട്ടീഷ് ദിനപത്രങ്ങൾക്ക് പൊതുവെ രണ്ടര പെൻസാണ് വില. മാഞ്ചെസ്റ്റർ ഗാർഡിയന്ന് 3 പെൻസും ടൈംസിന്ന് 4 പെൻസും സൺഡേ ഒബ്സർവറിന്ന് 5 പെൻസും കൊടുക്കണം. സാധാരണയായി ഒരു പത്രത്തിൽ പത്തുമുതൽ ഇരുപതുവരെ പേജുണ്ടായിരിക്കും.

ലോകത്തിലേററവുമധികം വിററഴിയുന്ന പത്രം ബി. ബി. സി. യുടെ "റേഡിയോ ടൈംസ്" ആണത്രേ. ആഴ്ചതോറും ഇതിൻെറ എഴുപത്തൊമ്പതുലക്ഷത്തിലധികം കോപ്പികളാണ് ചെലവാവുന്നതു്. 'ന്യൂസ് ഓഫ് ദി വേൾഡ്' എന്ന ഞായറാഴ്ചപ്പത്രത്തിൻെറ അറുപത്തേഴരലക്ഷം കോപ്പികൾ 1958-ൽ ചെലവായിരുന്നു. ലണ്ടനിലെ ഏഴ് പ്രഭാത പത്രങ്ങൾ ദശലക്ഷക്കണക്കിൽ പ്രചാരമുള്ളവയാണ്. 1958-ൽ ലണ്ടനിൽ 16 പ്രഭാതപത്രങ്ങളും 3 സായാഹ്നപത്രങ്ങളും പതിനൊന്ന് പ്രതിവാരപത്രങ്ങളും! ലണ്ടനു പുറമെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ 19 പ്രഭാതപത്രങ്ങളും 65 സായാഹ്നപത്രങ്ങളും 3 രവിവാര പത്രങ്ങളും; വെയ്‌സിൽ ഒരു പ്രഭാത പത്രവും

സൌകര്യംപോലെ യോജിക്കുകയോ വിയോജിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. പത്രശൃംഖലകളും ബ്രിട്ടനിൽ കുറവല്ല. ടൈംസ്, മാഞ്ചെസ്റ്റർ ഗാർഡിയൻ, ന്യൂസ്ക്രോണിക്കിൾ, ഒബ്സർവർ മുതലായ ഏതാനും പത്രങ്ങൾ നടത്തുന്നതു് ട്രസ്റ്റുകളാണ്. പത്രത്തിൻെറ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്താനും, ലാഭം പത്രപ്രവർത്തനത്തിലേക്ക്തന്നെ ഉഴുതുചേർക്കാനും അനർഹരുടെ കയ്യിൽ നിയന്ത്രണാധികാരങ്ങൾ എത്തിച്ചേരാതെ നോക്കാനും ട്രസ്റ്റുകൾ ഉപകരിക്കുന്നു.

ന്യൂസ്ക്രോണിക്കിൾ

എൻ. യു. ജെ. സന്ദർശിച്ച അന്നു രാത്രി ഞങ്ങൾ ന്യൂസ്ക്രോണിക്കിൾ ആപ്പീസ് ചെന്നുകണ്ടു. ഡെയ്‌ലി ന്യൂസ്ട്രസ്റ്റിൻെറ ഉടമയിലുള്ള ഡെയ്‌ലി ന്യൂസ് ലിമിററഡ് എന്ന കമ്പനിയാണ് ഈ ദിനപത്രം നടത്തുന്നതു്. മനുഷ്യസ്നേഹികളെന്നു പ്രശസ്തിനേടിയ കാഡ്ബറിക്വാക്കർ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളാണ് ട്രസ്റ്റികളിൽ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗം. ലിബറൽ പ്രവണതകളാണ് പത്രത്തിനുള്ളതു്. മുമ്പ് ന്യൂസ്ക്രോണിക്കിളിൻെറ പത്രാധിപരായിരുന്ന ചാൾസ് ഡിക്കൻസിൻെറ ഒരു പ്രതിമ ആപ്പീസ്സിൽ കയറിച്ചെല്ലുന്ന മുറിയിലുണ്ട്. അവിടത്തെ ലൈബ്രറിയും കട്ടിങ്ങ്സ് ലൈബ്രറിയും ഞങ്ങൾ നടന്നുകണ്ടു. കട്ടിങ്ങുകൾ കവറുകളിലാക്കി അക്ഷരക്രമമനുസരിച്ച് സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഏതുവിഷയത്തിൻെറയും ബാക്ക്‌ഫയൽ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ എടുത്തുകിട്ടും. നല്ലൊരു ചിത്രലൈബ്രറിയുമുണ്ട്. കുറെ നെഗററീവുകളും അധികം ഫോട്ടോഗ്രാഫുകളുമാണ് ഇതിൽ. ജവഹർലാൽ നെഹറുവിൻെറ ഒരു ചിത്രം ചോദിച്ചപ്പോൾ ലൈബ്രേറിയൻ രണ്ടു് ഇരുമ്പുപെട്ടികൾ കൊണ്ടുവന്നുതന്നു. നെഹറുവിൻെറ വിവാഹം മുതൽക്ക് അദ്ദേഹം അടുത്തു് കുലുതാഴ്വാരത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ വരെയുള്ള വിവിധ ചിത്രങ്ങളായിരുന്നു അവയിൽ! ഇന്ത്യയിലേതെങ്കിലുമൊരു 'പത്രമാപ്പീസിൽ നെഹറുവിൻെറ ഇത്രയും ചിത്രങ്ങൾ കാണുമോഎന്നു സംശയമാണ്.

സാധാരണയായി പത്തുപേജാണ് ഈ പത്രത്തിന്ന്. പത്രാധിപസമിതിയിൽ 250 ഓളം അംഗങ്ങളുണ്ട്. മാഞ്ചെസ്റ്ററിൽനിന്നും മററും ടെലിഫോട്ടോകൾ അയക്കുന്നതു് സ്വീകരിക്കാനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. വിദേശീയ വകുപ്പിൻെറ ചാർജ്ജ്‌വഹിക്കുന്ന എഡിറ്ററുമായി ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. മറുനാടുകളിൽ ചിലകേന്ദ്രങ്ങളിൽമാത്രമേ ഇപ്പോൾ ഇവർ സ്വന്തം ലേഖകന്മാരെ നിർത്താറുള്ളു. വേണ്ടസമയത്തു് വിമാനത്തിൽ ലോകത്തിൻെറ ഏതുമൂലയിൽ വേണമെങ്കിൽ പറഞ്ഞെത്താമല്ലോ. ലേഖകന്മാർ റിപ്പോർട്ടുകൾ അധികവും എഴുതുന്നത് സഞ്ചാരംകഴിഞ്ഞ് ലണ്ടനിൽ മടങ്ങിയെത്തിട്ടാണ്. റേഡിയോവും ടെലിവിഷനുമായുള്ള മത്സരം കാരണം പ്രാദേശികവാർത്തകളിൽ കൂടുതൽ ഊന്നുകയും, വിവരണാത്മകമായ റിപ്പോർട്ടുകൾ നൽകുകയും ആവശ്യമായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ന്യൂസ്ഏജൻസികളുടെ വാർത്തകൾതന്നേ കുറച്ചേ പത്രങ്ങളിൽ കാണൂ. അത്തരം വാർത്തകൾ ലേഖകന്മാരുടേയും പത്രാധിപരുടേയും പശ്ചാത്തലജ്ഞാനത്തിന്നാണ് അധികം ഉപകരിക്കുന്നതു്. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളേക്കാളേറെ പ്രാധാന്യം സ്പോർട്ട്സ്‌വാർത്തകൾക്ക് ബ്രിട്ടീഷ്പത്രങ്ങൾ നൽകിവരുന്നുണ്ട്. ചില പത്രങ്ങൾ സംഭ്രമംകൊ

(ശേഷം 7-ാം പേജിൽ)

ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ ബ്രിട്ടനിൽ–2

ലണ്ടനിൽ ആദ്യദിവസം

എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ

ബ്രിട്ടനിലെ ഞങ്ങളുടെ പര്യടനത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടമായ രണ്ടാഴ്ച ലണ്ടനിൽ സൌത്താംപ്ടൺ റോവിലുള്ള ബെഡ്ഫോർഡ് ഹോട്ടലിലാണ് ഞങ്ങൾ താമസിച്ചതു. ലണ്ടൻ യൂനിവേഴ്സിററിയുടേയും ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിന്റെയും പരിസരത്തുള്ള ഈ ഹോട്ടലിന്നടുത്താണ് ഹോൾബൺ, റസ്സൽ സ്ക്വയർ എന്നീ ഭൂഗർഭ റയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകൾ. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ "ട്യൂബ്" എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ഭൂഗർഭത്തീവണ്ടിയിലൂടെയും ബസ്സിലൂടെയും, അപൂർവ്വം ചിലപ്പോൾ കാറുകളിലൂടെയും സഞ്ചരിച്ചു ലണ്ടനും പരിസരങ്ങളും കാണുന്നതിന്നും, പല ജീവിതതലങ്ങളിലുമുള്ള വ്യക്തികളുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിന്നും, ബ്രിട്ടീഷ് ജീവിതസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഏതാണ്ടൊരു രൂപം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന്നുമായി ഈ കാലം ഞങ്ങൾ ചെലവിട്ടു.

1958 ഒക്ടോബർ 21-ാംനു രാത്രിയിലായിരുന്നു ഞങ്ങൾ ഹോട്ടലിലെത്തിയതു. ആറാം നിലയിലുള്ള 614-ാം നമ്പർ മുറിയിലായിരുന്നു ഞാൻ. ഹോട്ടൽ മുറികളുടെ നംബറിലുള്ള ആദ്യത്തെ അക്കം സാധാരണയായി അതിരിക്കുന്ന നിലയെ കുറിക്കുന്നു: മററ അക്കങ്ങൾ ആ നിലയിൽ ആ മുറിയുടെ സ്ഥാനവും. 22-ാംനു രാവിലെ ആറരമണിക്കു എഴുന്നേററ ക്ണ്ണാടി ജനലിലൂടെ പുറത്തു നോക്കിയപ്പോൾ മൂടൽമഞ്ഞിൽപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു ചെറു തോട്ടമാണ് കണ്ടതു "കിടക്കക്കാപ്പി"യുടെ ഏർപ്പാടു ബ്രിട്ടീഷ് ഹോട്ടലുകളിലില്ല. വേണമെങ്കിൽ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞേർപ്പാടുചെയ്യണം; പ്രത്യേകം പണംകൊടുക്കുകയും വേണം. അതിനാൽ കാപ്പി കുടിക്കാതെ പല്ലുതേപ്പും ക്ഷൌരവും മററും കഴിഞ്ഞു എട്ടരമണിക്കു ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണമുറിയിൽ പ്രാതലിന്നു ഹാജരായി.

ഹൈറിഷുകാരികളായ വെയ്ട്രസ്സുമാർ വിളമ്പിത്തന്ന ആ ഭക്ഷണം എനിക്കൊട്ടും അരുചികരമായിത്തോന്നിയില്ല. മാത്രമല്ല, ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ പ്രാതൽ വളരെ ഇഷ്ടമാവുകയുംചെയ്തു. പാലൊഴിച്ച കോൺഫ്ലേക്സ്, മുട്ട, റൊട്ടി, കാപ്പി എന്നിവയായിരുന്നു പ്രാതലിന്നു സാധാരണ കിട്ടിയിരുന്നതു. കോൺഫ്ലേക്സിന്നു പകരം വേണമെങ്കിൽ പോറിഡ്ജ് ...

...യിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഹോട്ടലുകളും ദുർല്ലഭമല്ല. ബിരിയാണി മുതലായ ഉത്തരേന്ത്യൻ ഭക്ഷ്യങ്ങളാണ് ഇവയിൽ അധികമായും കിട്ടിയിരുന്നതു. ഇവയിലെ ഭക്ഷണത്തേക്കാൾ ഞാനിഷ്ടപ്പെട്ടതു് യൂറോപ്യൻ ഹോട്ടലുകളിലെ ഭക്ഷണം തന്നെയാണ്. ചീത്തയായിത്തയ്യാറാക്കി വില കൂടിയ "ഇന്ത്യൻ" ഭക്ഷണത്തേക്കാൾ ഭേദം നന്നായി തയ്യാറാക്കിയ, വില കുറഞ്ഞ "ബ്രിട്ടീഷ്" ഭക്ഷണമാണെന്നു ഇന്നും എനിക്കുഭിപ്രായമുണ്ട്. ലണ്ടനിലെ "വീരാസ്വാമീസ് കാഫേ" എന്ന പ്രസിദ്ധമായ "ഇന്ത്യൻ" ഹോട്ടലിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു തവണ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ പാർല്ലിമെൻറിലൊരംഗമായ ഒരു സായ്പാണ് ഇതു നടത്തുന്നതു. സാരി ധരിച്ച ഭാരതീയ യുവതികൾ വിളമ്പുകയും ബില്ലു കൊണ്ടുവന്നു തരുകയും ചെയ്യുന്നു.

വെയ്ററർമാർ രാജാക്കന്മാരുടെ വേഷത്തിൽ

മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ വേഷം ധരിച്ച വെയ്ററർമാരും വേണ്ടത്രയുണ്ട്. കട്ടിയുള്ള ബ്രോക്കേഡ് കർട്ടനുകളും സ്വർണ്ണനിറത്തിലുള്ള മരബ്രാക്കററുകൾകളിൽ മങ്ങിയ വിളക്കുകളും തോൽ പൊതിഞ്ഞ സോഫകളും കസേരകളും ഗജാകൃതിയിലുള്ള പീഠങ്ങളും എല്ലാം ചേർന്നു യക്ഷിക്കഥകളിലേതായ ഒരു പൌരസ്ത്യാന്തരീക്ഷവും അവിടെ ഇല്ലായ്കയില്ല. എങ്കിലും അവിടത്തെ ഉയർന്ന ചാർജ്ജിനു (ഞങ്ങൾ എട്ടാൾക്ക് ചോറും വെണ്ടയ്ക്കസ്സാമ്പാറും തോരനും മോരും പപ്പടവും മററുമടങ്ങിയ പൊടിപൊടിച്ച ഒരുണിന്നു ഏകദേശം പത്തു പവനായി; ഒരു പവൻ ടിപ്പും!) തക്ക പ്രതിഫലം അവിടെനിന്നു കിട്ടുന്നതായി എനിക്കു തോന്നിയില്ല.

തെരുവുമൂലകളിലുള്ള ലയോൺസ്, എ ബി സി മുതലായ ചെയിൻ ഹോട്ടലുകളാണ് എനിക്കേററവും ഇഷ്ടമായതു്. പ്രത്യേകിച്ച്, ഫിഡിൽ, ക്ലാരിക്കോർഡ്, അക്കോർഡിയൻ മുതലായ വാദ്യയന്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന മധുരമായ സംഗീതം കേട്ടുകൊണ്ട് ലയോൺസിലെ "ബ്രാസ്സറി"യിൽ അത്താഴം കഴിക്കുന്നതു് സ്മരണീയമായ ഒരനുഭവംതന്നെയാണ്. ഈ സംഗീതക്കാർ സാധാരണയായി ഉയർത്തിക്കെട്ടി അലങ്കരിച്ച ഒരു തറയിലാണിരിക്കുക. ചിലപ്പോൾ ഫിഡിലും മററുമെടുത്തു ഇവർ അതിഥികൾക്കിടയിലൂടെ പാടിക്കൊണ്ടു നടക്കുകയും ചെയ്യും. പുഷ്ടമായ ശരീരത്തിലെ വക്രരേഖകളെല്ലാം വ്യക്തമായിക്കാണിക്കുന്ന വെളുത്ത ബ്ലൌസ്സും കറുത്ത മേലുടുപ്പുമുള്ള സുന്ദരിമാരായ വെയ്ട്രസ്സുമാർ വിളമ്പിത്തരുന്ന ചെറിയ ഇററാലിയൻ റെസ്റ്റോറൻറുകളും ആകർഷകങ്ങളാണ്. ഇന്ത്യൻ ഭക്ഷണം വേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമുള്ളവർക്ക് ലണ്ടനിൽ ഇന്ത്യാ ക്ലബ്ബിലോ ഇന്ത്യൻ ഹൈക്കമ്മീഷന്റെ കാൻറീനിലോ പോവാം. തനി സസ്യഭോജികൾക്ക് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുക വിഷമമല്ല. ഒന്നാംതരം റൊട്ടിയും വെണ്ണയും പാലും പഴങ്ങളും "യോഗർട്ട്" എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന തൈരും എവിടേയും ഇഷ്ടംപോലെ കിട്ടും. അരി, മസാലകൾ, പപ്പടം, ഉപ്പിലിട്ടവ മുതലായവ വില്ക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ എമ്പോറിയങ്ങളും ലണ്ടനിലുണ്ട്. സ്വന്തം വീടുകളുള്ളവർക്ക് തനി കേരളീയരീതിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുക വിഷമമല്ല. എന്റെ സുഹൃത്തും ഇന്ത്യൻ ഹൈക്കമ്മീഷനിലൊരുദ്യോഗസ്ഥനുമായ ശ്രീ ടി. കെ. വാരിയരുടെ നോർത്ത്വെംബ്ലിയിലുള്ള വീട്ടിൽനിന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഭക്ഷിക്കവാനായി, വലിയ വില കൊടുത്തു് മരംവാങ്ങിയാണ് അഗ്നികുണ്ഡം ജ്വലിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. ചില വിദൂരനഗരങ്ങളിലെ ഹോട്ടലുകളിലും മററും മുറികളിൽ ഗ്യാസ് കത്തിച്ച ചൂടുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ചിലേടത്തു് ഇതിന്നായി സ്ലോട്ടുകളിൽ ചില്ലറ നാണ്യങ്ങൾ നിക്ഷേപിക്കേണ്ടിയും വന്നിരുന്നു. നാണ്യം സ്ലോട്ടിലിട്ടാലുടനെ റേഡിയേററരിൽ ഗ്യാസ് വന്നു തുടങ്ങും. തീപ്പെട്ടി ഉരച്ചു കത്തിച്ചാൽ മതി. അഗ്നികുണ്ഡങ്ങൾ ചുമരിനോടു ചേർന്നാണ്. തീ പുറത്തു തെറിക്കാതിരിക്കാൻ അവയുടെ മുമ്പിൽ ഭംഗിയുള്ള ഇരുമ്പുപണികളുണ്ടാകും; തീ കത്താനും ... യറി പാർന്നു കിടക്കുന്ന ലണ്ടൻപട്ടണം നോക്കിനിന്നു.

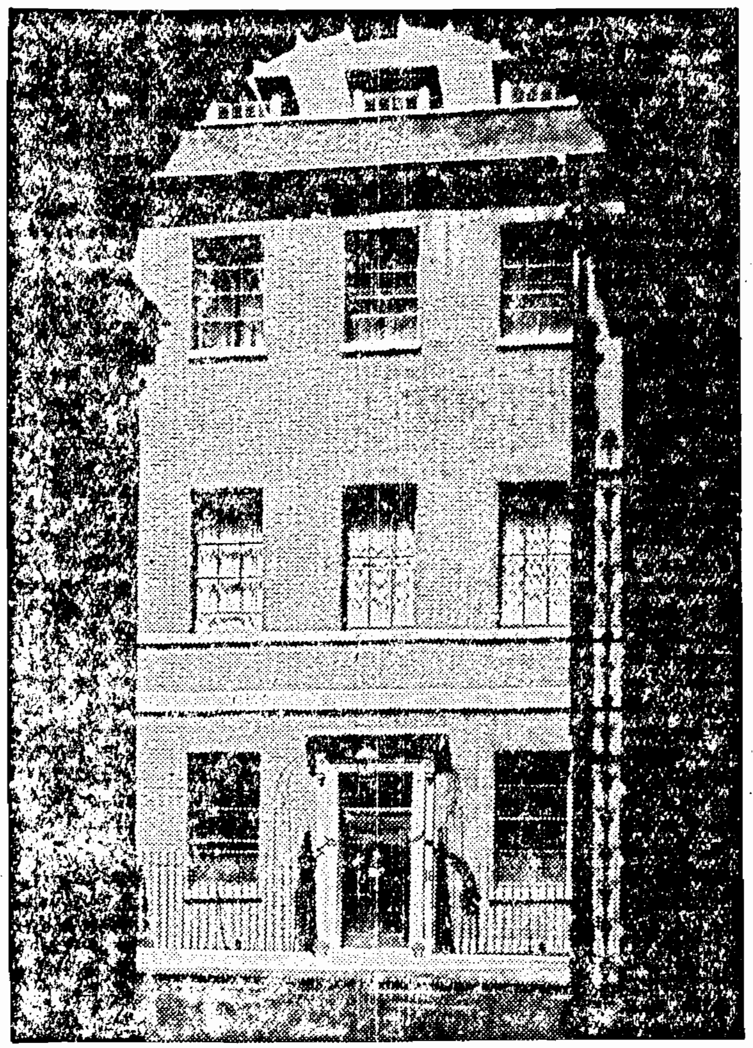

നമ്പർ 10, ഡൌനിങ്ങ്സ്ട്രീററ്—പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ഔദ്യോഗികവസതി

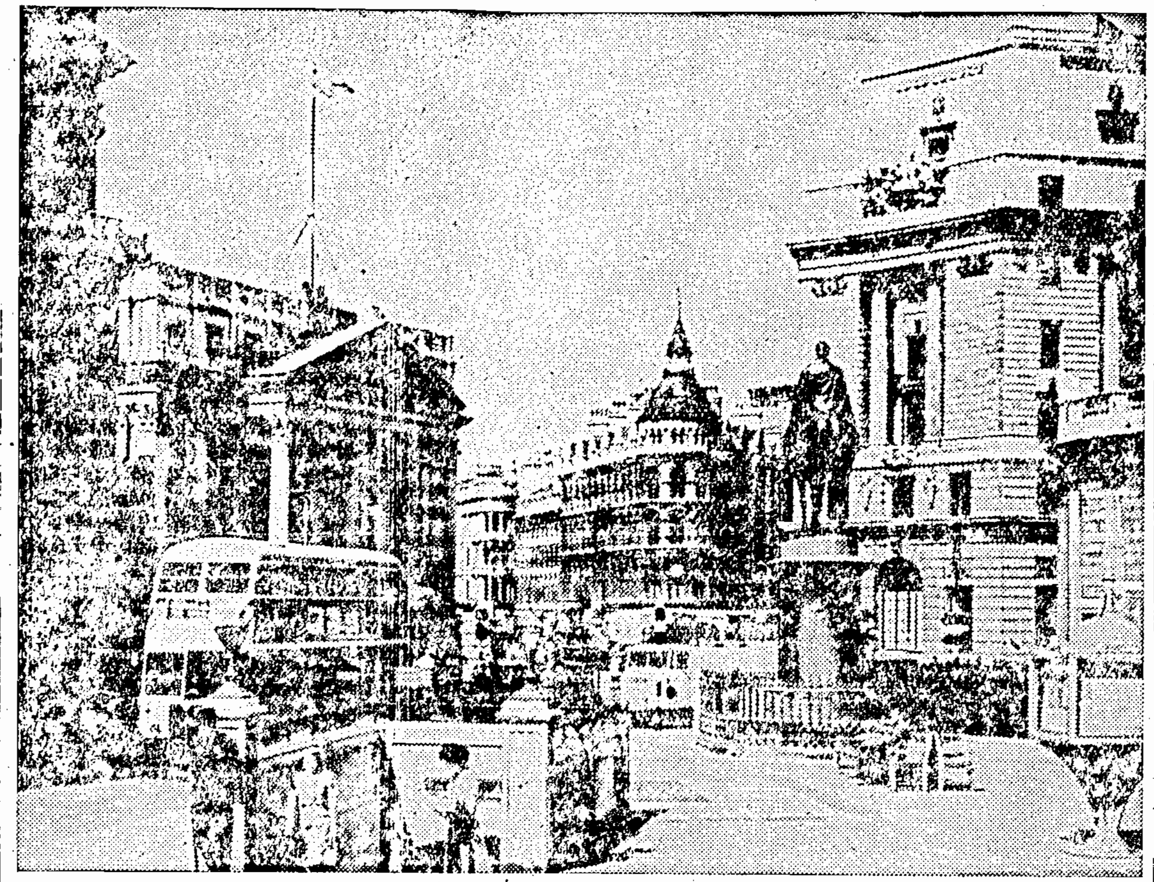

റോയൽ എക്സ്ചേഞ്ചിന്റെ കൽപ്പടവുകളിൽ നിന്നു ലണ്ടൻ നഗരമദ്ധ്യത്തിന്റെ ഒരു വീക്ഷണം. ഇടത്തു് ലണ്ടനിലെ ലോർഡ്മേയറുടെ ഔദ്യോഗികവസതിയായ 'മാൻഷ്യൻഹൌസും' വലത്തു 'ബാങ്ക് ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ടി'ന്റെ ഒരു മൂലയും കാണാം. മുൻപിൽ ബാങ്കിന്റെ ഭൂഗർഭസ്റ്റേഷനിലേക്കുള്ള പ്രവേശനദ്വാരം കാണാം.

ലണ്ടൻ

ലോകത്തിലേററവും വലിയ നഗരം ലണ്ടനാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. (ടോക്കിയോ ആണ് ഏററവും വലുതെന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്; അതിരിക്കട്ടെ). കടൽക്കരയിൽനിന്നു് നാല്പതുമൈൽ ഉള്ളിലേക്കു തള്ളി തേംസ് നദിയുടെ രണ്ടു തീരങ്ങളിൽ, നിമ്നോന്നതമായ ഭൂമിയിൽ ഈ നഗരം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. നഗരത്തിന്റെ കൂടുതൽ പ്രധാനമായ ഭാഗം നദിയുടെ വടക്കെ കരയിലാണ്. തേംസിന്നു ഇവിടെ നമ്മുടെ ആലുവാപ്പുഴയോളം തന്നെ വീതിയില്ല. എങ്കിലും നിറച്ചും വെള്ളമുണ്ട്. 677 ഏക്കർ വിസ്താരവും 5268 നിവാസികളുമുള്ള "സിററി"യാണ് പഴയ നോർമ്മൻകാരുടെ ലണ്ടൻ. ഈ സിററി വളർന്നു, സിററിയും ഇരുപത്തെട്ട് മെട്രോപ്പോളിററൻ ബറോകളുമടങ്ങിയ, 117 ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്താരവും മുപ്പത്തിമൂന്നരലക്ഷം ജനങ്ങളുമുള്ള "ലണ്ടൻ കൌണ്ടി"യും, 722 ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്താരവും എണ്പത്തിമൂന്നരലക്ഷം ജനങ്ങളുമുള്ള "ഗ്രെയ്ററർ ലണ്ടനു"മായി വികസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രെയ്ററർലണ്ടന്റെ മധ്യം 'ചേറിങ്ങ്ക്രോസ്' എന്ന സ്ഥലമാണ്. ഇവിടെനിന്നു നാലുഭാഗത്തേക്കും, 12 മുതൽ 16 മൈൽവരെ, നഗരം പരന്നുകിടക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ മധ്യംതന്നെ ചേറിങ്ങ്ക്രോസ്സാണെന്നാണത്രേ ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ വിചാരം.

ഞങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തിയതു് ശരൽക്കാലത്തായിരുന്നു. സാധാരണയായി പുകമഞ്ഞിന്റെ കാലമാണിതു്. മിക്കവാറും ദിവസേന മഴയും ഇക്കാലത്തുണ്ടാവാറുണ്ട്. പക്ഷേ ഞങ്ങളെ കാലദേവത അനുഗ്രഹിച്ചു എന്നുതന്നെ പറയണം. കാരണം, മിക്കദിവസവും ഞങ്ങൾക്കു് വെയിൽ കിട്ടിയിരുന്നു. വെയിൽ തെളിഞ്ഞാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ ആഹ്ലാദമൊന്നും പറയേണ്ട. 'എത്ര മനോഹരമായ ദിവസം!' എന്നവർ പരസ്പരം പറയും. ഉച്ചവെയിലിൽ കാഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ലണ്ടൻ നഗരം ഞങ്ങൾ ...

നൂററാണ്ടു പിന്നിട്ട ഒരു ലൈബ്രറി

കെ. രാമഗൌഡർ

നീലഗിരിയിലെ ജനങ്ങൾക്കും ആ മലകൾ സന്ദർശിക്കുന്നവർക്കുമായി ബ്രിട്ടീഷുകാർ വിട്ടുപോയ ഇലോം ഉപകാരപ്രദമായ ഒരു സ്ഥാപനമാണ് ഈ മെയ് 9-ാംനു ശതവാർഷികം ആഘോഷിച്ച നീലഗിരി ലൈബ്രറി. ഇന്ത്യയിൽതന്നെ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന്റെ ഏററവും ആദ്യകാലത്തു് ഏർപ്പെടുത്തിയ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഈ ലൈബ്രറിയെന്നും ഈ മലകളിൽ മാത്രമല്ല ഈ രാജ്യത്തുതന്നെ ലൈബ്രറിശീലം വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ കുറച്ചൊന്നുമല്ല ഇതു സഹായിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും അവകാശപ്പെടാവുന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഗവർണ്ണർ ജനറൽമാരും ഗവർണ്ണർമാരും നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും അതിമേധാവികളും മഹാന്മാരുമായവരിൽപലരും ഇവിടെവന്നു താമസിക്കുന്ന കാലത്തു എപ്പോഴെങ്കിലും ഇതു സന്ദർശിക്കുകയും തദ്വാരാ തങ്ങളുടെ വിജ്ഞാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തു് ആദ്യം വന്നുകൂടിയ യൂറോപ്യന്മാർ നമുക്കു ഒരു നല്ല ഭരണസമ്പ്രദായവും വിദ്യാഭ്യാസസൌകര്യങ്ങളും മാത്രമല്ല, ലൈബ്രറികൾ സ്ഥാപിച്ചു് അവമൂലം അറിവു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള സൌകര്യങ്ങളുംകൂടി ഉണ്ടാക്കിത്തന്നു.

നീലഗിരിയെക്കുറിച്ചു പൊതുവെ പറകയാണെങ്കിൽ, എതുകാലത്തുമുള്ള അതിന്റെ ഉപയോഗ യോഗ്യത നിലനിർത്തുകയും ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഈ രാജ്യം വിട്ടതിന്നു ശേഷമുണ്ടായ 'ഷോക്കി'നെ അതിജീവിക്കുകയുംചെയ്തു ഏക പൊതുസ്ഥാപനം ഈ ലൈബ്രറിയാണ്. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഈ രാജ്യം വിട്ടുപോവുകയും ഈ രാജ്യത്തെ ഭരിക്കാതാവുകയും ചെയ്തെങ്കിലും, ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ പൊതുജീവിതത്തിൽ മികച്ചുനിന്നിരുന്ന ചില ബ്രിട്ടീഷുകാർ, അക്കാലത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ പ്രോത്സാഹജനകമല്ലാത്ത നിലപാടുണ്ടായിട്ടും ഈ ലൈബ്രറി സ്ഥാപിക്കുവാൻ വാശിയോടുകൂടിയും തുടർച്ചയായും ചെയ്തുപോന്ന പരിശ്രമങ്ങളെ ഈ ലൈബ്രറി അനുസ്മരിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ഈ ലൈബ്രറിയുടെ നാനാമുഖമായ ചരിത്രം, നിലനില്ക്കാൻവേണ്ടി അതു സഹിച്ച ക്ലേശങ്ങളുടെ കഥയാണ്. വാശിയോടുകൂടിയും തുടർച്ചയായും അതു നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ അവസാനം അതിന്റെ രക്ഷക്കു വരുവാൻ അന്നത്തെ ഗവർമ്മെണ്ടിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

ഒരു നൂററാണ്ടുമുമ്പ്

19-ാംനൂററാണ്ടിന്റെ ആദ്യകാലത്തു്, ജോൺ സുള്ളിവാൻ ഊട്ടക്കമണ്ട് കണ്ടുപിടിച്ചതിന്നുശേഷം, ഏറെത്താമസിയാതെ, അവിടെത്താമസിക്കുന്നവർക്കും അവിടംസന്ദർശിക്കുന്നവർക്കും ഒഴിവുസമയം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അറിവു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ലൈബ്രറി ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നി. ഇതിനെത്തുടർന്നു 1858 ജൂലായി 22-ാംനു ഒരു താൽക്കാലിക കമ്മററി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം 1867 ആഗസ്റ്റ് 28-ാംനു എ. ജെ. അർബുത്നോട്ട് നിർവ്വഹിച്ചു. പിരിഞ്ഞു കിട്ടിയ 26000 ക പോരാത്തതുകൊണ്ടും 5000ക കൂടി ആവശ്യമായി വന്നതുകൊണ്ടും സഹായത്തിന്നായി ഗവർമ്മേണ്ടിനെ വീണ്ടും സമീപിച്ചുവെങ്കിലും, ഗവർമ്മേണ്ട് യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ തരമില്ലെന്നാണറിയിച്ചതു്. ലൈബ്രറി പൊതുമുതലാണെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല, അതു വരിസംഖ്യ നൽകുന്നവരുടെ സ്വകാര്യസ്വത്താണ്, പണം കൊടുക്കാതെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു് അതിൽ പ്രവേശമില്ല—ഇതൊക്കെയായിരുന്നു സഹായം നിഷേധിക്കാൻ ഗവർമ്മേണ്ടു പറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾ. കമ്മിററി പിന്നീടു ലൈബ്രറിയെപ്പററിപ്പറയുന്നേടത്തു് "പബ്ലിക്ക്" എന്നു മാററി "സബ്സ്ക്രിപ്ഷൻ" (Subscreption) എന്ന വിശേഷണം ചേർത്തു. പഴയ ലൈബ്രറി 1869ൽ വിററു. ഗവർമ്മേണ്ട് മാസംതോറും കൊടുത്തിരുന്ന 100ക. 1875 മുതൽ നിർത്തുകയും ചെയ്തു. മ്യൂസിയത്തിലെ പെട്ടികൾ വിററ് അതിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ മദിരാശിയിലെ ആർട്സ് സ്കൂളിലേക്ക് അയച്ചു, ഭൂഗർഭ ശാസ്ത്രസംബന്ധികളായ പ്രദർശനവസ്തുക്കളും പിന്നീടു വില്ക്കപ്പെട്ടു. ലൈബ്രറിയുടെ വികസനത്തിന്നു കൂടുതൽ പണമുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയും പുസ്തകക്കച്ചവടക്കാർക്കു കൊടുക്കാനുള്ള കടം വീട്ടാൻ വേണ്ടിയും ഒരു 'ബസാർ' (വില്പനകൾ—Sales—എന്നതിന്നു അന്നു ഈ ശബ്ദമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്) സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു, വവാധ വിനോദങ്ങൾ മുഖേനയും ഫാൻസിബസാർ മുഖേനയും 2352ക. പിരിഞ്ഞുകിട്ടി. ലൈബ്രറിയുടെ വരുമാനം വല്ലാതെ കുറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു, ഒരു വാർഷികഗ്രാൻറോ സംഭാവനയോ നല്കാൻ കമ്മിററി ഗവർമ്മേണ്ടിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. ഗവർമ്മേണ്ട് കൊല്ലംതോറും 6000ക വീതം 5 കൊല്ലത്തേക്കു അനുവദിച്ചു. ഈ പണം പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങാൻ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കണമെന്നും കെട്ടിടത്തിന്നും ദൈനംദിന ചിലവുകൾക്കും വർത്തമാനപത്രങ്ങൾക്കും മററുമായി ഉപയോഗിച്ചുകൂടെന്നും ഗവർമ്മേണ്ട് കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ലൈബ്രറി ഊട്ടക്കമണ്ട് മുനിസിപ്പാലിററിക്കു് വിട്ടുകൊടുക്കാൻ 1920ൽ ഒരു നിർദ്ദേശമുണ്ടായെങ്കിലും, അപ്രകാരം നടന്നില്ല. ലൈബ്രറി ഏറെറടുത്തു് കടങ്ങൾ വീട്ടി, അതു കമ്മിററിക്കു് പ്രതിമാസം 50ക. പാട്ടത്തിന്നു കൊടുക്കാമെന്നു് 1920-ൽ മറെറാരു നിർദ്ദേശം ഗവർമ്മേണ്ടിൽനിന്നുണ്ടായി. 10 കൊല്ലത്തിന്നുള്ളിൽ 32,000ക.ക്കു് ലൈബ്രറി തിരികെ വാങ്ങാൻ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥയോടുകൂടി കമ്മിററി ഈ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിച്ചു. ഈ വ്യവസ്ഥയോടു് ഗവർമ്മേണ്ടും യോജിച്ചു. ഇതിൻ ഫലമായി, പലിശ കൊടുക്കാനും കടം വീട്ടാനുമായി കൊ...

സാധാരണയായി അതിരിക്കുന്ന നില
യെ കുറിക്കുന്നു: മററ അക്ഷങ്ങളും ആ

ശിശുക്കൾക്ക് സ്വസ്ഥമായ ശോധനയും, പൂർണ്ണമായ രക്തശുദ്ധിയും, നല്ലൊന്ന സിദ്ധൗഷധം

S. A. PHARMACY
KALLAI.

രണ്ണ കിട്ടിയിരുന്നത്. കോൺഫ്ളേക്സി ന്നു പകരം വേണമെങ്കിൽ പോറിഡ്ജ് ആവാം. ഒരു കാംബൈററാണോ, പൊരിച്ചോ പുഴുങ്ങിയോ കിട്ടും. മുട്ടയുടെകൂടെ കിട്ടുന്ന നന്നത്ത പോർക്കിറച്ചി എനിയ്ക്കിഷ്ടമായില്ല. കാപ്പിയേക്കാൾ ബ്രിട്ടീഷുകാരൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് ചായയാണ്. ഉച്ചയ്ക്കുള്ള ലഞ്ചും രാത്രിയിലെ ഡിന്നറും ഏതാണ്ടൊരുപോലെത്തന്നെയാകുന്നു. സൂപ്പ് കോഴിയിറച്ചിയോ ആട്ടിറച്ചിയോ മാട്ടിറച്ചിയോ, മത്സ്യം, മധുരമുള്ള പുഡ്ഡിങ്ങോ കസ്റ്റേർഡോ ഐസ്ക്രീമോ ഫ്രൂട്ട് സലാഡോ, കാപ്പി—ഏതാണ്ടിതാണ് അവയുടെ വിഭവങ്ങൾ. ഇടയ്ക്ക് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ "ഇന്ത്യൻ" വിഭവങ്ങളും കിട്ടാതിരിക്കയില്ല. പാററ്നാ അരികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചോറ്, മദ്രാസ് കറി എന്നിവയാണ് ഈ ഇനങ്ങളിൽ അധികമായി കണ്ടിരുന്നത്. ഏതായാലും അരിയ്ക്ക് പ്രസിദ്ധമായ പ്രദേശമല്ല പാററ്ന. "മദ്രാസ്" എന്നാൽ മുളക എന്ന അർത്ഥമാണ് ബ്രിട്ടീഷ് പാചകർ ധരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതെന്നും തോന്നുന്നു. ബ്രിട്ടനിൽ ഞങ്ങൾ പോയ മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും പാകിസ്ഥാനി ഹോട്ടലുകളുണ്ടാ

കുമാരി (ടേബ്ലററ്സ്)

സ്ത്രീകൾക്കമാത്രം

പരിപൂർണ്ണമായ ഔഷധമുറയോടുകൂടി പ്രമുഖമരുന്നു വ്യാപാരികൾ വിററഴിക്കുന്നു. ക. 3 (ചുവപ്പ്) ക. 5 (മഞ്ഞ) ക. 8 (പച്ച)

Stockist:— P. KUTTAN BROS., Huzur Road, Calicut
Lobo Bros., New Rd., Cochin.

നിലൊരുദ്യോഗസ്ഥനമായ ശ്രീ ടി. കെ. വാരിയരുടെ നോർത്ത്വെംബ്ലിയിലുള്ള വീട്ടിൽ ചെന്ന്, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുടുംബത്തോടൊപ്പം ഊണുകഴിച്ച അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ഞാൻ കേരളത്തിലെ ഒരു നാട്ടിലല്ലെന്നു എനിയ്ക്കു തോന്നുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

മുറിയ്ക്കകത്തെ ചൂട്

പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഞങ്ങൾ കാറിൽ കയറി ഡൌണിങ്ങ്സ്ട്രീറ്റിലുള്ള കോമൺവെൽത്ത് റിലേഷൻസ് ആഫീസിലേയ്ക്കു പോയി. പോകുംവഴി വെസ്റ്റ്മിൻസ്റ്റർ കൊട്ടാരത്തിൽ "ഗാർഡ് ചെയ്ഞ്ജിങ്ങ്" കണ്ടു. പാറാവുകാർ മാറുമ്പോഴത്തെ ഈ ചടങ്ങ് ദർശനീയമുള്ളതാണ്. എങ്കിലും അതു കാണാൻ ഒരാൾക്കൂട്ടം എല്ലാ ദിവസവും ആ സമയത്തവിടെ സന്നിഹിതമായിരിയ്ക്കും. കാരണം, രാജത്വവും അതോടനുബന്ധിച്ച ആഡംബരങ്ങളും ലോകത്തിൻെറ ഭൂരിഭാഗത്തുനിന്നും ഇന്നു തിരോഭവിച്ചിരിയ്ക്കയാണല്ലോ. കോമൺവെൽത്ത് റിലേഷൻസ് ആഫീസ്സിൽ ഇൻഫർമേഷൻ ഡയറക്ടർ ആയ മി. ബി. കൊക്ക്റാം, ഒ. ബി. ഇ. ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു. ഇന്ത്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് ആധിപത്യത്തെ അനുസ്മരിപ്പിയ്ക്കുന്ന പല സാധനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുറിയിലുണ്ട്. ഈസ്റ്റ്ഇന്ത്യാ കമ്പനി ഇന്ത്യയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നവയാണ് ആ മുറിയിലെ കസേരകൾ. കമ്പനിയിലെ ക്ലാർക്കുമാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു മേശ ഒരു മൂലയിൽ ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. സായ്പിൻെറ മുമ്പിൽ ക്ലാർക്കുമാർ ഇരിക്കുന്നത് ഒരുവകയാണല്ലോ. അതിനാൽ ഗുമസ്തന് നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ എഴുതുവാൻ വേണ്ട പൊക്കത്തിലാണ് ആ മേശ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചുമരിൽ ഷേർഷായുടെ ശവകുടീരത്തിൻേറയും തിരുച്ചിറപ്പള്ളിയിലെ പാറക്കോട്ടയുടേയും വലിയ ചിത്രങ്ങൾ. മുറിയിൽ കല്ക്കരിയിട്ടു കത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു അഗ്നികുണ്ഡം. "സെൻട്രൽ ഹീററിങ്ങ്" സാധാരണമാണെങ്കിലും ഇപ്പോഴും ബ്രിട്ടനിലെ പല സ്ഥലത്തും മുറകളിൽ കല്ക്കരി കത്തിക്കുന്നതായി കാണാം. ചിലപ്പോൾ ഇത്തരം കുണ്ഡങ്ങളുടെ അടുത്തു അസഹ്യമായ ചൂടുമുണ്ടാകും. വെയിൽസിലിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നപ്പോൾ ഇത് ശരിക്കും അനുഭവപ്പെട്ടു. കല്ക്കരിയുടെ നാടായ അവിടെ വീടുകളിലെ അഗ്നികുണ്ഡങ്ങൾ നിറഞ്ഞു കത്തിയിരുന്നു. ഇലക്ട്രിക്ക് ഹീററുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽപ്പോലും കത്തുന്ന കല്ക്കരിയുടെ ഛായ അവയ്ക്കു നൽകുവാനുള്ള ശ്രമം പ്രകടമാണ്. ഷേക്സ്പിയറുടെ നഗരമായ സ്ട്രാറ്റ്ഫോർഡിൽ ഞങ്ങൾ തങ്ങിയ ഹോട്ടലിൽ ആ കവിയുടെ കാലത്തെ അനുസ്മരിപ്പി

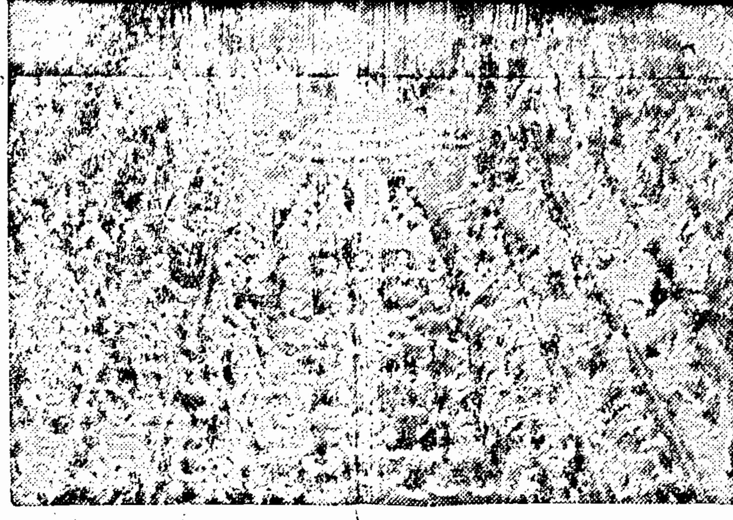

രാജ്ഞി പ്രഭുസഭയിലിരുന്നു പാർലമെൻറ് ഉൽഘാടനം ചെയ്യുന്നു

ക്കൽക്കരി കോരിയിടാനുള്ള തിളങ്ങുന്ന പിച്ചളയായുധങ്ങളും കല്ക്കരിത്തൊട്ടിയും അടുത്തിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടാവും. കുണ്ഡത്തിനു മീതെ ചുമരിലുള്ള നിരയിൽ ചൈനപ്പിഞ്ഞാൻ അലങ്കാരസാമഗ്രികളോ വെച്ചിരിയ്ക്കും.

മി. കൊക്ക്റാം ഞങ്ങളുമായി വളരെ നേരം കുശലപ്രശ്നം ചെയ്തു ഇരുന്നു. അതിന്നുശേഷം ഞങ്ങൾ വെസ്റ്റ്മിൻസ്റ്റർ ബ്രിഡ്ജ്റോഡിലുള്ള സെൻട്രൽ ഓഫീസ് ഓഫ് ഇൻഫോർമേഷനിലേയ്ക്കു പോയി. മി. ആർ. ജി. ബഗ്സ് ഒ. ബി. ഇ., മി. എ. ഡബ്ലിയു. ജെങ്കിൻസ്, എം. ബി. ഇ., മുതലായ അവിടത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, കോമൺവെൽത്ത് റിലേഷൻസ് ആഫീസിലെ മി. ടെർണർ മുതലായവരുമായി ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സഞ്ചാര പരിപാടിയെപ്പററി ചർച്ചകൾ നടത്തി. ഈ ആഫീസ്സിലെ സ്റ്റാഫ് ലഞ്ചിയൻ ക്ലബ്ബിൽ ആയിരുന്നു അന്നത്തെ ഉച്ചഭക്ഷണം. കഴുകി വെച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ഒരു വലിയ ട്രെയ് എടുത്ത് കൌണ്ടറിൽ അതാതിടത്തുപോയി ആവശ്യമുള്ള ഭക്ഷ്യങ്ങൾ സ്വയംവാങ്ങി മേശപ്പുറത്തു കൊണ്ടുവെച്ച് ഊണു കഴിയ്ക്കലാണ് ഇവിടത്തെ സമ്പ്രദായം. വെയ്ട്രസ്സുമാർ വളരെ കുറവാണ്. ബ്രിട്ടീഷ്ജനാധിപത്യത്തിൻെറ ഒരു പ്രതിഫലനം ഈ രീതിയിൽ കാണാം. വെള്ളക്കാരോടൊപ്പം ഒരു പടിഞ്ഞാറൻ ആഫ്രി[illegible]ടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നു. ഒരു മണിക്കൂറോ [illegible] നീണ്ടു [illegible] ഈ ഭക്ഷണം. അതിന്നുശേഷം ഞങ്ങൾ ആഫീസ്സിൻെറ മുകളിൽ ക

നോഹരമായ ദിവസം!' എന്നവർ പരസ്പരം പറയും. ഉച്ചവെയിൽ കാഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ലണ്ടൻ നഗരം ഞങ്ങൾ സെൻട്രൽ ഇൻഫോർമേഷൻ ആഫീസ്സിൻെറ മുകളിൽ വളരെനേരം നോക്കിനിന്നു. യന്ത്രശാലകളിലെ പുക മഞ്ഞിൽ അലിഞ്ഞ പരക്കുകകാരണം ലണ്ടനിലെ കെട്ടിടങ്ങളുടെ പുറം മിക്കവാറും ഇരുണ്ട നരയൻനിറമാണ്. ആറും ഏഴും അതിലധികവും നിലകളുള്ള ഈ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇഷ്ടികകൊണ്ടാകുന്നു. ഇവ ഇങ്ങിനെ കറുക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം അറിയുവാൻ, പുറത്തിറങ്ങി കുറെ നടന്നശേഷം നിങ്ങളുടെ ഷർട്ടിൻെറ കോളർ നോക്കിയാൽമതി. പിൻകഴുത്തിന്നടുത്തുള്ള കോളറിൻെറ ഭാഗം കരിപുരണ്ട് നിറംകെടുവാൻ ഏതാനും മണിക്കൂറുകളേ ആവശ്യമുള്ളു. വൈകുന്നേരം കുളിയ്ക്കുമ്പോൾ തല തുവർത്തുന്ന തോർത്തും നിറയെ കരിയിൽ മുങ്ങുക സാധാരണമാണ്.

(തുടരും)

ആസ്പിരിൻ— വേദനസംഹാരി

രോഗംകൊണ്ടു മനുഷ്യനെ പ്രഹരിക്കുന്ന പ്രകൃതിയുടെ തലോടുന്ന മറുകയ്യ്

പത്മിനി ബാലകൃഷ്ണൻ

വേദന അനുഭവിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ രോഗത്തെ മറക്കുന്നു. അതു മാറേണ്ട കാര്യം പിന്നെയാകട്ടെ. തൽക്കാലം വേദന ഒന്നു നിന്നു കിട്ടിയെങ്കിൽ!

ഇന്നതിന്നു സാദ്ധ്യമാണ്. ഏതു വേദനയെയും 'കൊല്ലു'വാൻ രണ്ടു ചെറിയ വെളുത്ത ഗുളികകൾ മതി. നിങ്ങളും ഒന്നോ അതുപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്: ആസ്പിരിൻ ഗുളികകൾ. (ആസ്പ്രോ, അനാസിൻ മുതലായവ.)

വേദനയും പനിയും മാററാൻ ഈ ഗുളികകൾക്ക കഴിയും. അല്ലാതെ ഒരു രോഗവും മാററുന്നതിന്നു കഴിവില്ല. എങ്കിലും ലോകചരിത്രത്തിൽ വിപുലമായ പ്രയോഗവും വിശ്വാസ്യതയും കൊണ്ട് മറെറാരു മരുന്നിനേക്കാളും ഇത് മനുഷ്യനു ഗുണം ചെയ്യുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രാമാണികന്മാരുണ്ട്. അത് വേദനിക്കുന്നവരുടെ ചുമലിൽ ആശ്വാസത്തിൻെറ കൈകൊണ്ടു തലോടിത്തുടങ്ങിയിട്ട അറുപതു കൊല്ലമായി.

മരത്തൊലിയിൽനിന്ന്

വേദനയ്ക്കും പനിയ്ക്കും വാതക്കടച്ചിലിനും അമേരിക്കൻ ഇന്ത്യക്കാരും ആഫ്രിക്കൊരും പണ്ടു മുതൽക്കുപയോഗിച്ചിരുന്ന മരുന്നാണ് 'വില്ലൊ'മരത്തിൻെറ തൊലി. കഴിഞ്ഞ നൂററാണ്ടിൻെറ തുടക്കത്തിൽ ഇററലിക്കാരനായ ഒരുശാസ്ത്രജ്ഞൻ അതിലെ ഔഷധവീര്യം വേർതിരിച്ചെടുത്തു: സാലിസിക്ക് ആസിഡ്. മരത്തൊലിയിൽനിന്നു അതുണ്ടാക്കാൻ ഭാരിച്ച ചിലവ് വന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ കണ്ടുപിടിച്ച മരുന്നുപയോഗിച്ചില്ല. 1874 ൽ ആ ആസിഡ് കൃത്രിമമായുണ്ടാക്കി. എന്നാൽ അത് ദോഷകരമായാണ് അനുഭവപ്പെട്ടത്.

1899ൽ സാലിസിക്ക് ആസിഡിനെ മാററം വരുത്തി അസിററിസാലിസിക്ക് ആസിഡുണ്ടാക്കുവാൻ ബായർ എന്ന ജർമ്മൻ കമ്പനിയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു കഴിഞ്ഞു. അതാണ് ആസ്പിരിൻ. ആസ്പിരിൻ ചേർന്ന ഗുളികകളാണ് ആസ്പ്രോ അനാസിൻ തുടങ്ങിയവ.

മരുന്നിൻെറ പ്രവർത്തനം

ആസ്പിരിൻെറ പ്രധാന ഉപയോഗം വേദനയില്ലാതാക്കലാണ്. വേദന നാം അറിയുന്നത് തലച്ചോറിൻെറ ഒരു ഭാഗത്ത് (Thalamus)ലൂടെയാണ് ആ ഭാഗത്താണ് ഇതു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്നു എല്ലാ വേദനകളേയും ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുന്നത്.

മറെറാരു പ്രധാന ഉപയോഗം പനി കുറയ്ക്കലാണ്. ഇതും തലച്ചോറിൻെറ മറെറാരു ഭാഗം വഴി സാധിക്കുന്നു.

വാതരോഗങ്ങൾക്കും പ്രമേഹത്തിനും മരുന്നായിത്തന്നെ ആസ്പിരിൻ ഉപയോഗപ്പെടുമെന്നതിനെപ്പററി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നു.

എത്ര കഴിക്കാം

സാധാരണ രണ്ടു ഗുളികകൾ കഴിക്കണം. ഒന്നായാൽ പോരാ. മൂന്നായതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ഗുണവുമില്ല. ഗുളിക കഴിച്ചത് ചെറുകുടലിലെത്തുമ്പോഴാണ് അത് പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങുന്നതു.

അധികം കഴിക്കുന്നത് ദോഷകരമാണ്. ഡോക്ടരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരമേ തോതു വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കാവൂ.

കുട്ടികൾ മരിക്കാം

മററ മരുന്നുകളെയെന്നപോലെ ആസ്പിരിൻ ഗുളികകളെയും കുട്ടികൾക്കു കിട്ടാത്തിടത്തു വെക്കുക. അറിയാതെ അതെടുത്തു തിന്നു കുറച്ചു കുട്ടികൾ ഓരോ കൊല്ലവും മരിക്കുന്നു.

രോഗം കൊണ്ടു മനുഷ്യനെ പ്രഹരിക്കുന്ന പ്രകൃതി തലോടുന്നതിനുള്ള ഈ വേദനസംഹാരി ഒരു മരത്തൊലിയിലൊളിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. അതു വേർതിരിച്ചെടുത്ത് കൃത്രിമമായുണ്ടാക്കി മനുഷ്യോപയോഗപ്രദമായ വിധം മാററിയത് 1899 ലാണ്—അറുപത്കൊല്ലം മുമ്പ്. അത് സാദ്ധ്യമാക്കിയ ശാസ്ത്രത്തോട് നമുക്ക് നന്ദിപറയുക.

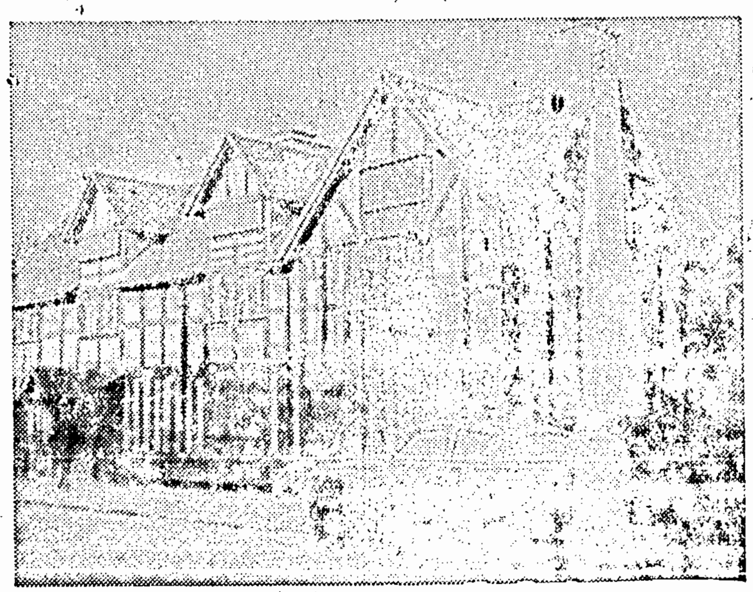

നോർത്ത്വെംബ്ളി—ചില ഗ്രാമീണഗൃഹങ്ങൾ

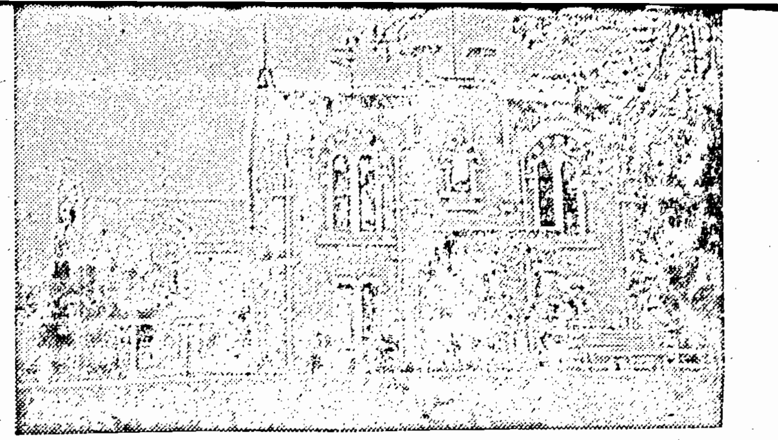

നീലഗിരി ലൈബ്രറി കെട്ടിടം

ഈ കമ്മിററി ഗവർമ്മേണ്ടിനെ സമീപിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു.

അക്കാലത്തെ ഒരു പ്രധാന ബാങ്കിങ്ങ് സ്ഥാപനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എ. ജെ. അർബുത്നോട്, നീലഗിരിയിലേക്കു വരുമ്പോൾ സ്വന്തം പുസ്തകങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാൻ തരപ്പെടാത്തവരുടെ ഉപയോഗത്തിന്നുവേണ്ടി ഒരു ലൈബ്രറി ആവശ്യമാണെന്നു ഊന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അന്നത്തെ ചീഫ്സിക്രട്ടറിയായ ഡബ്ലിയു. എഫ്. ബെയിലിക്ക് എഴുതി. ഈ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കാൻ ഗവർമ്മേണ്ടിനെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി, ഗവർമ്മേണ്ടിൻെറ മ്യൂസിയം തങ്ങൾ ഏറെറടുത്തു കൊള്ളാമെന്നും കമ്മിററി അറിയിച്ചു. ഇപ്പോഴത്തെ ലൈബ്രറി കെട്ടിടം പഴയ മ്യൂസിയത്തിൻെറ പരിസരങ്ങളിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. കെട്ടിടത്തിന്നു വേണ്ടി വരുമെന്നു കണക്കാക്കിയ ചിലവു 15,000ക. യായിരുന്നു. കെട്ടിടത്തിന്നൊരു സ്ഥലവും 7500കയുമാണ് കമ്മിററി ഗവർമ്മെണ്ടിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടത്. പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങാനും കെട്ടിടത്തിന്നുമായി ഇത്രയും സംഖ്യ പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നു പിരിച്ചുണ്ടാക്കാമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഗ്രാൻറ് ഗവർമ്മെണ്ട് നൽകിയാൽ അതു ജനങ്ങൾ ലൈബ്രറിയിൽ ചേരുന്നതിന്നു ഒരു പ്രേരണയാകുമെന്നുകമ്മിററികരുതി.

വാടക കൂടാതെ സ്ഥലം അനുവദിക്കാമെന്നും, വേണ്ടത്ര സ്ഥലസൌകര്യമുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ മ്യൂസിയം അങ്ങോട്ട മാററാൻ അനുവദിക്കാമെന്നും, രണ്ടു സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുംകൂടി പ്രതിമാസം 100ക. കൊടുക്കാമെന്നും, ഗവർമ്മെണ്ടിൻെറ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ സൌജന്യമായി ലഭിക്കുകയെന്ന ഇത്തരം മററ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ ഇതിന്നും ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും അന്നത്തെ ചീഫ് സെക്രട്ടറി പൈക്രോഫ്ട് കമ്മിററിയെ അറിയിച്ചു. ഗ്രാണ്ട് നൽകാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും ഗവർമ്മെണ്ട് വ്യക്തമാക്കി.

മടിച്ചുനില്ക്കാതെ പണവും പുസ്തകവും ശേഖരിച്ചു മുന്നോട്ട പോകാൻതന്നെ കമ്മിററി തീരുമാനിച്ചു. ഇ. ഡബ്ല്യു. ബർഡിൻെറ ഔദാര്യംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കോടതിക്കെട്ടിടത്തിൽതന്നെ ലൈബ്രറി ഉടൻ ആരംഭിക്കുവാൻ 1859ൽ സ്ഥലംകിട്ടി. നീലഗിരി സന്ദർശിക്കുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു വന്നതിനാൽ, വിവിധശാസ്ത്രങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ഏററവും നല്ല റഫറൻസ് പുസ്തകങ്ങൾ സമ്പാദിയ്ക്കുവാൻ കമ്മിററി തീരുമാനിച്ചു. 1340ക സംഭാവനയായി പിരിച്ചു. ലൈബ്രറിക്കായി ഒരു പുതിയ കെട്ടിടം നിർമ്മിക്കാനുള്ള വഴി തെളിഞ്ഞുകാണാത്തതുകൊണ്ട്, മ്യൂസിയത്തിൻെറ കെട്ടിടം 2250ക.ക്കു വാങ്ങാൻ 1861ൽ കമ്മിററി നിശ്ചയിച്ചു. ആദ്യം മുതൽതന്നെ വരുമാനങ്ങളുടെ 30 ശതമാനം ഒരു കെട്ടിട നിർമ്മാണത്തിന്നായി കമ്മിററി നീക്കിവെച്ചുപോന്നു.

ലൈബ്രറി കെട്ടിടം

പുതിയ ലൈബ്രറി കെട്ടിടത്തിൻെറ ല്ലംതോറും 1600ക.യുണ്ടാക്കേണ്ട ഭാരം കമ്മിററിക്കില്ലാതായി; തന്നിമിത്തം ക്രമേണ ലൈബ്രറിയുടെ ധനസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെട്ടു. 1940 ആകുമ്പോഴക്കും 30,170ക. കമ്മിററി മിച്ചമുണ്ടാക്കി. ലൈബ്രറി തിരികെ കിട്ടാൻ കമ്മിററി ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു നോട്ടീസു കൊടുത്തു. അങ്ങിനെ 1942 ഒക്ടോബർ 24-ാംനു അതു വീണ്ടും കമ്മിററിയുടെ സ്വത്തായി തീർന്നു. 1950-ൽ ലൈബ്രറി വീണ്ടും തങ്ങൾ ഏറെറടുക്കാമെന്ന ഗവർമ്മേണ്ടു അറിയിച്ചു. പക്ഷെ അതു ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ കമ്മിററിക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. സഹായത്തിന്നായി ഗവർമ്മെണ്ടിനെ സമീപിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും, അതൊരു ഗവ. സ്ഥാപനമായിത്തീരാൻ കമ്മിററി ആഗ്രഹിച്ചില്ലെന്നതാണ് ഈ 100 കൊല്ലത്തെ അതിൻെറ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാന സവിശേഷത. 1920 വരെ ഗവർമ്മെണ്ടു യാതൊരു സഹതാപവും കാണിച്ചില്ല. പിന്നീട് അവർ സഹായിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ ലൈബ്രറിയുടെ മഹത്തായ പ്രാധാന്യവും വിലപ്പെട്ട സേവനങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി, കോൺഗ്രസ്സ് ഗവർമ്മെണ്ടു 1950-ൽ അതേറെറടുക്കാൻ തയ്യാറായെന്ന സംഗതി ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഇന്ന്

ഏതാണ്ട് ഒരു ഡസൻ അംഗങ്ങളോടുകൂടി ഒരു നൂററാണ്ടിന്നുമുമ്പാരംഭിച്ച ഈ ലൈബ്രറി ഇന്നു വളരെയേറെ പ്രയോജനമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഏതാണ്ട് 30,000 പുസ്തകങ്ങൾ അതിലുണ്ട്. ഇവയിൽ ചിലത് സുദുർലഭങ്ങളും ഇന്ത്യയിലെ മററ ലൈബ്രറികളിൽ കിട്ടാത്തവയുമാണ്.

കമ്മിററിക്ക് ഓണററിസെക്രട്ടറിമാരായി പലരുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഡബ്ലിയു. ഇ. സ്ലോമ സഗറിൻെറയും സി. ഡബ്ലിയു. മാണ്ടിയുടേയും പേരുകൾ എടുത്തുപറയേണ്ടവയാണ്. മാണ്ടി 25 കൊല്ലം ഈ സ്ഥാപനത്തെ സേവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്നു തൻെറ സേവനങ്ങളെ മാനിച്ച് 1950-ൽ 100കയുടെ ഒരു പണക്കിഴി സമ്മാനിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്നത്തെ ഭാരവാഹികൾ താഴെ പറയുന്നവരാണ്., ഡോ. സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ (പ്രസിഡണ്ട്) ലഫ്. കേണൽ ജെ. സി. ബറുച്ച (വൈസ് പ്രസിഡണ്ട്), മദിരാശി ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പാളായിരുന്ന മിസ്. കെ. മായേഴ്സ്, (സെക്രട്ടറി) ജി. സി. ജെ. ഓംസ്ബി (ഓണററിസെക്രട്ടറി).

കോളിളക്കമുണ്ടാക്കിയ ഒരു സംഭവം

1927-ൽ ഉണ്ടായ ഒരു സംഭവം രാജ്യത്തിൽ സർവ്വത്ര വലിയ കോളിളക്കമുണ്ടാക്കി. മെമ്പർമാരെ പ്രവേശനം അനുവദിക്കുന്നതിൽ വർഗ്ഗീയപക്ഷപാതം കാട്ടിയെന്നായിരുന്നു പരാതി. 'നിസ്സഹകരണ പ്രസ്ഥാനം പ്രബലപ്പെട്ടുവരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ദോത്തി ധരിക്കുന്നവരെ

(ശേഷം 8-ാം പേജിൽ)

നിങ്ങളുടെ പണത്തിന്ന് ഏററവും നല്ല മുതൽ

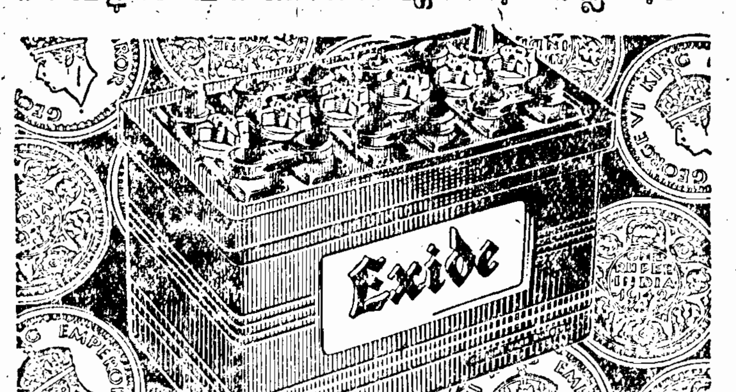

നിങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന ഓരോ രൂപയ്ക്കും മതിയായ വില ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം തകരാറുകൂടാതെ മാസംതോറും സേവനം നൽകുന്ന ബാററിയാണ് കാലാന്തരത്തിൽ വിലകുറവുള്ളതായി നിങ്ങൾക്ക അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ഇതുതന്നെയാണ് സിൽവർ എക്സൈഡ് ചെയ്യുന്നത്. നിർമ്മാണത്തിൻെറ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും മേന്മയേററിയുള്ള നിയന്ത്രണമുള്ളതിനാൽ ഈ ബാററികൾ ദീർഘകാലം പ്രശസ്തമായ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

- ഈടുനില്ക്കുന്ന CB 96 അലോയ് പ്ലേററുകൾ
- യഥാർത്ഥത്തിൽ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത പോർവിക്ക് സെപ്പറേററുകൾ
- ഷോക്ക് തടയുന്ന കട്ടുത്ത റബ്ബർ കണ്ടൈനറുകൾ

സിൽവർ IS:395 എക്സൈഡ്

മററുള്ളവ നിന്നുപോയ ശേഷവും സിൽവർ എക്സൈഡ് തുടർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

EBSC-21

ക്ലോറൈഡ് & എക്സൈഡ് ബാററിസ് (ഈസ്റ്റേൺ) പ്രൈവററ് ലിമിററഡ്
മദ്രാസ്സ്, ആന്ധ്ര, കേരള, മൈസൂർ എന്നി സ്റ്റേയിററുകൾക്ക വിതരണക്കാർ:
ദി ജനറൽ ഇലക്ട്രിക കമ്പനി ഓഫ് ഇന്ത്യ പ്രൈവററ് ലിമിററഡ്, മദ്രാസ്സ്-2
ശാഖകൾ: കോയമ്പത്തൂർ, ബങ്കളൂർ & സെക്കന്തരബാദ്.

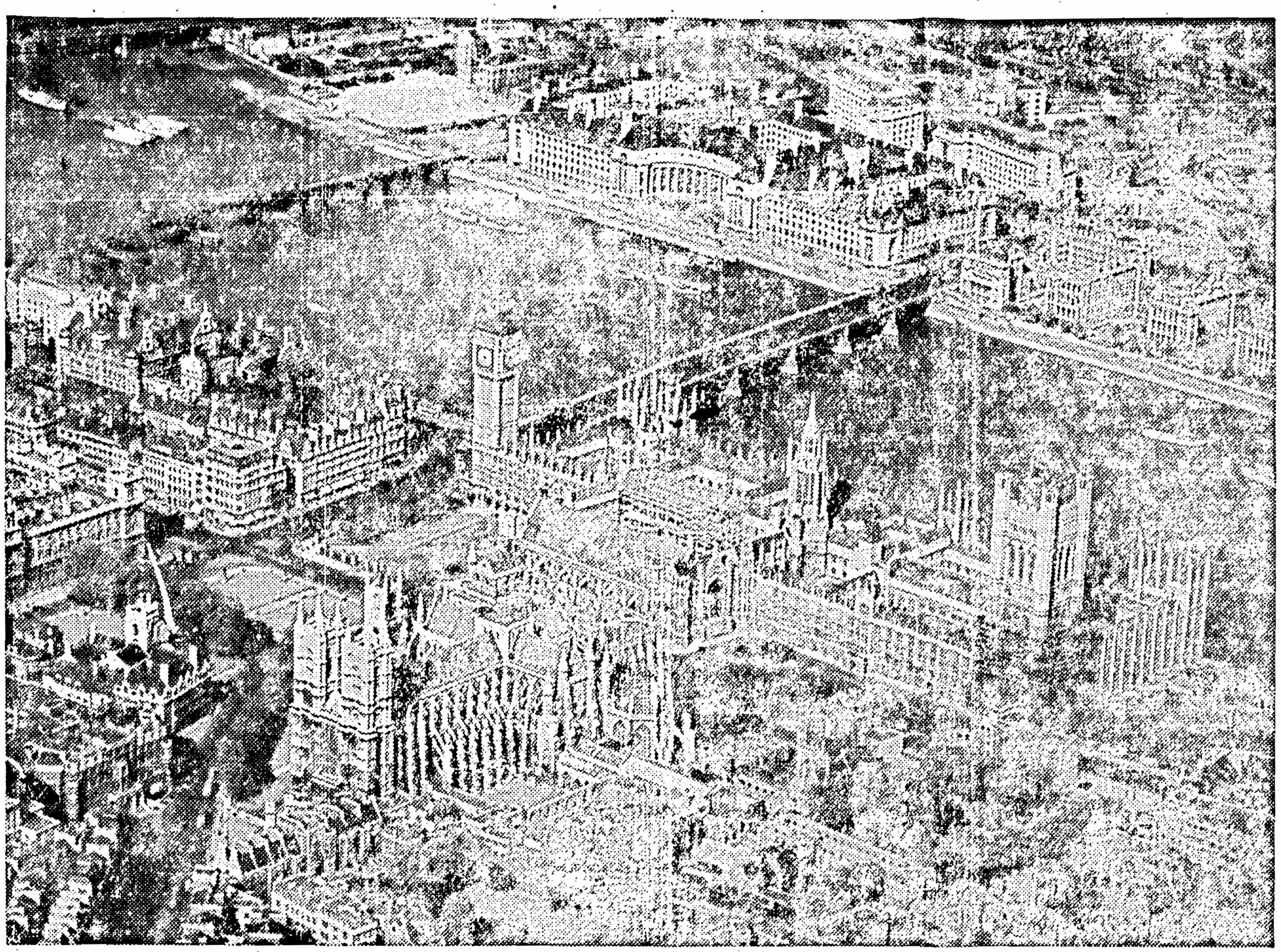

ലണ്ടൻ നഗരത്തിന്റെ ഒരു ആകാശവീക്ഷണം — പാർളിമെന്റ മന്ദിരവും കൌൺസിൽ ഹാളും വെസ്റ്റ്മിൻസ്റ്റർ അബെയും. നടുവിൽ തെംസ്നദി

കസ്തൂരി ശ്രീനിവാസൻ

കീഴേടത്തു വാസുദേവൻനായർ

മുപ്പതു കൊല്ലം മുമ്പാണ് യശശ്ശരീരനും ഔദാര്യനിധിയുമായ കസ്തൂരി ശ്രീനിവാസനുമായി പരിചയപ്പെടുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിയ്ക്കു കൈവന്നത്. അന്നു "ഹിന്ദു" പത്രത്തിന്റെ അധിപരായിരുന്നതു പ്രഗത്ഭനും ധിഷണാശാലിയുമായ എ. രംഗസ്വാമി അയ്യങ്കാരായിരുന്നു.

കോളേജ് വിട്ടപ്പോൾ പത്രലോകത്തിൽ വിഹരിക്കേണമെന്നായിരുന്നു എന്റെ ആഗ്രഹം. നല്ലൊരു പത്രപ്രവർത്തകനാകണമെങ്കിൽ മികച്ചൊരു പത്രത്തിന്റെ ആഫീസിൽ കുറച്ചൊരു പരിശീലനമെങ്കിലും ലഭിക്കേണ്ടതു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു തോന്നി. എന്റെ ആഗ്രഹം രംഗസ്വാമി അയ്യങ്കാരെ അറിയിച്ച ഉടനെ, സൌകര്യമനുസരിച്ചു മദിരാശിയ്ക്കു ചെല്ലാൻ അദ്ദേഹം എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു.

1929 ഡിസമ്പർമാസാവസാനത്തിൽ ഞാൻ 'ഹിന്ദു' പത്രാധിപരുടെ മുമ്പിൽ ഹാജരായി. രംഗസ്വാമി അയ്യങ്കാര എന്നെയുംകൂട്ടി 'ഹിന്ദു'വിന്റെ മാനേജരുടെ മുറിയിലെത്തി. ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂൺ 22-ാംനു അന്തരിച്ച കസ്തൂരി ശ്രീനിവാസനായിരുന്നു അന്നു 'ഹിന്ദു'വിന്റെ മേനേജർ. പത്രാധിപർ എന്നെ ശ്രീനിവാസനു പരിചയപ്പെടുത്തിയശേഷം "മിസ്റ്റർ ശ്രീനിവാസൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടതെല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തിത്തരും" എന്നു എന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്തു. മൂന്നു മാസക്കാലം 'ഹിന്ദു'വിന്റെ വിവിധവശങ്ങളിലുമുള്ള പ്രവർത്തനം സൂക്ഷ്മം കണ്ടു പഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ചെയ്തുതന്ന സഹായങ്ങളും അക്കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ച സ്നേഹസമ്പന്നമായ പെരുമാററവും ഈ ലേഖകൻ കൃതജ്ഞതാപൂർവം സ്മരിക്കുന്നു.

വ്യവസായശാലി

കസ്തൂരി ശ്രീനിവാസൻ ബഹുഗുണസമ്പന്നനായ ഒരു മഹാപുരുഷനായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ഗുണഗണങ്ങളിലൊക്കെച്ചെറിയും മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നതു വ്യവസായശാലിത്വമാണ്. ഒരു സംഭവം ഓർമ്മവരുന്നു. മദിരാശിയിലെ "ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സും" "ദിനമണിയും" രാമനാഥഗോയങ്കയുടെ കയ്യിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പാണെന്നാണ് തോന്നുന്നതു്. "ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സി"ന്റെ ആരംഭം "ഹിന്ദു"വോടു മത്സരത്തിനു എതിർപ്പെട്ടുകൊണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരുടെ ആഫീസും അച്ചടിശാലയും മററും ഉണ്ടായിരുന്ന കെട്ടിടം ഒരു രാത്രി എങ്ങിനെയോ കത്തി ചാമ്പലായി. ഈ അത്യാഹിതം ആ പത്രങ്ങളുടെ ഉടമകൾക്കു കനത്തൊരു അടിയായിത്തീർന്നു. സ്വതവെ ധനസ്ഥിതി വലിയ മെച്ചമൊന്നുമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഈ വിപത്തുനിമിത്തം "ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സ്" നിറുത്തുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്ന നിലയിലായി. "എക്സ്പ്രസ്സ്" ഉടമസ്ഥന്മാരെ നേരിട്ടുവിളിച്ചു പറഞ്ഞ ആ ഞായറാഴ്ച "ഹിന്ദു"വിന്റെ മാനേജിങ്ങ് എഡിററായ ശ്രീനിവാസൻ "എക്സ്പ്രസ്സ്" തുടർന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകണമെന്നും "ഹിന്ദു"വിന്റെ മുദ്രണത്തെ കെട്ടിടവും റോട്ടറി പ്രസ്സുമെല്ലാം ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുവാൻ "എക്സ്പ്രസ്സ്" ഭാരവാഹികളെ ക്ഷണിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. പിന്നീടു കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ "എക്സ്പ്രസ്സ്" അവിടെനിന്നാണ് നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നതു്.

ഇതുപോലെതന്നെ ഖാസാസുബ്ബറാവു "സ്വതന്ത്ര" എന്നൊരു പത്രം നടത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആ സംരംഭത്തിനു വിലങ്ങടിച്ചുനിന്ന സാമ്പത്തികക്ലേശം ചേട്ടറിഞ്ഞതു കസ്തൂരി ശ്രീനിവാസൻ ആയി...

നിർല്ലോഭം പണം ചിലവാക്കി. ആദ്യമുണ്ടായിരുന്ന "ഹിന്ദു" കെട്ടിടവും നേഷനൽ പ്രസ്സും ഇന്ത്യയിലെ പ്രമുഖപത്രങ്ങളുടെ അന്നത്തെ നിലയും തോതും വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഒന്നാംകിടതന്നെ ആയിരുന്നെങ്കിലും, ശാസ്ത്രീയവിജ്ഞാനത്തിലും അഭിവൃദ്ധിയിലും ലോകം അനുനിമിഷം മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ, അതിവേഗം വളർന്നും വികസിച്ചും വരുന്ന "ഹിന്ദു"വിന്റെ ഔന്നത്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും സർവ്വവിധ ആധുനികസജ്ജീകരണങ്ങളോടും പരിഷ്കാരങ്ങളോടും കൂടിയ ആഫീസ്സുകളും മുദ്രണാലയവും മററേർപ്പാടുകളും അത്യാവശ്യമാണെന്നു അദ്ദേഹം കണ്ടു. അങ്ങിനെയാണ് മൌണ്ട്റോഡിൽ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തുനിന്നിരുന്ന "ഹിന്ദു" കെട്ടിടത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു വടക്കായി ഇന്നു കാണുന്ന മനോഹരമായ "കസ്തൂരിബിൽഡിങ്ങ്സ്" നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും ഇന്ത്യയിലെ മററല്ലാ പത്രങ്ങളേയും വെല്ലുന്നതോതിൽ വിപുലവുമായ രീതിയിൽ "ഹിന്ദു"വിന്റെ വാർത്താശേഖരണവിഭാഗവും അദ്ദേഹം പരിഷ്കരിച്ചു. വാർത്തകളുടെ വൈപുല്യത്തിലും, അവയുടെ അടുക്കിലും ചിട്ടയിലും "ഹിന്ദു"വോടു കിടനില്ക്കുന്ന പത്രങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ ഒന്നുമില്ലെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയാം.

പത്രാധിപർ

ശ്രീനിവാസൻ "ഹിന്ദു"വിന്റെ മേനേജിംഗ് എഡിറററെന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ നടത്തിപ്പും നയവും നിയന്ത്രിച്ചുപോന്നിരുന്നു. ഗംഭീരന്മാരായ രണ്ടു അസിസ്റ്റണ്ട് എഡിററർമായിരുന്നു ആദ്യകാലത്തു അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹപൂർവ്വം സഹായിച്ചുവന്ന വി. എസ്. രാമസ്വാമിശാസ്ത്രിയും കെ. പി. വിശ്വനാഥയ്യരും. അവർക്കുശേഷം ചെറുപ്പക്കാരും എന്നാൽ പ്രാപ്തരുമായ ഒരു സംഘം പത്രപ്രവർത്തകരുടെ നേതൃത്വമാണ് അദ്ദേഹം വഹിച്ചുവന്നതു. പത്രത്തിലെ വാർത്തകളെല്ലാം അദ്ദേഹം സശ്രദ്ധം നിത്യവും വായിയ്ക്കുക പതിവാണ്. മാത്രമല്ല, നിത്യവും തന്റെ സമർത്ഥരായ "അസിസ്റ്റണ്ടു"മാരുമായി കാര്യങ്ങൾ ചർച്ചനടത്തുന്നതും കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിയ്ക്കുന്നതും മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ നിശ്ചയിയ്ക്കുന്നതുമെല്ലാം അദ്ദേഹം തന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു കർത്തവ്യമായി കണക്കാക്കി.

"ഹിന്ദു" ഒരു സ്വതന്ത്രമായ ദേശീയപത്രമെന്നനിലയിലാണു നടത്തപ്പെടുന്നതു. അതിനാൽ ഒരു ചേരിയിലും കെട്ടിനില്ക്കാതെ, എല്ലാവരുടെയും ചെയ്തികൾ, അവ നാട്ടിനും നാട്ടുകാർക്കും ഗുണകരമാ...

ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ ബ്രിട്ടനിൽ 4.

പത്രങ്ങളും പത്രപ്രവർത്തകരും

എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ

ലണ്ടനിൽ ഞങ്ങൾ താമസിച്ച കാലമത്രയും സെൻട്രൽ ഓഫീസ് ഓഫ് ഇൻഫർമേഷനിലെ മി. ടെയ്ലർ ഞങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗദർശിയായിരുന്നു. ആഫ്രിക്കയിൽ ധാരാളം കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ള ഈ സരസനായ ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ പുകവലിയ്ക്കുകയോ മദ്യം കഴിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. പാർട്ടികളിലും മററും "പ്ലെയിൻടോണിക്ക് വാട്ടർ" ആയിരുന്നു ഉദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയ പാനീയം. "ഇന്ത്യൻ ടോണിക്ക് വാട്ടർ" എന്ന പേരിൽ സോഡപോലെ ഒരു പാനീയം ബ്രിട്ടനിലെവിടേയും കിട്ടും. സാധാരണയായി ജിൻ, വിസ്കി തുടങ്ങിയ മദ്യങ്ങളിൽ ചേർത്തു കടക്കുന്നതിനാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. തനിയേ കുടിച്ചാൽ ജലദോഷത്തിനു മികച്ച ഒരൌഷധമാണിതെന്നത്രേ മി. ടെയിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇതു 'ഇന്ത്യൻ' ആയിത്തീർന്നതെങ്ങിനെ എന്നു പലരും ഞങ്ങളെല്ലാം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യയിൽ ഇങ്ങനെയൊരു 'ടോണിക്ക് വാട്ടർ' കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമേ ഞങ്ങൾക്കു പറയാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

ഒക്ടോബർ 23-ാംനു രാവിലെ ഒരു കാറിൽ ഞങ്ങൾ ലണ്ടൻ ചുററിക്കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു. ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ വകയായിരുന്നു ഈ കാർ. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മിക്ക കാറുകളുംപോലെ, ഡ്രൈവറാർ വെച്ചു പുറപ്പെടിച്ചിരുന്നു. ഡ്രൈവറായി കുറെ കാലം സൈന്യത്തിൽ ജോലി നോക്കിയിരുന്ന ഒരു പ്രിയയായിരുന്നു ഡ്രൈവർ. ഒരു പുസ്തകം ...

...0 അക്ഷാംശരേഖ കടന്നുപോവുന്നതു്. ഈ സ്ഥലത്തു 24 അക്കങ്ങളുള്ള സുപ്രസിദ്ധമായ ഗ്രീൻവിച്ച് ക്ലോക്ക് ഒരു ചുമരിൽ കാണാം. ഒരു കുന്നിന്റെമേൽ നിർമ്മിച്ച ഈ മനോഹരമായ തോട്ടത്തിന്നിട്ടതാണ് ദേശീയനാവിക മ്യൂസിയം.

പ്രസ്സ്ക്ലബ്ബ്

അന്നു ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനു ഞങ്ങൾ...

...ന്ന, ബർമ്മിസ് തേക്കുകൊണ്ടുപണിത ഫോണിഷടിയുടെ ഒരു വശത്തായി മുന്നൂറു വർഷം നീണ്ട ഇംഗ്ലീഷ് പത്രപ്രവർത്തനചരിത്രത്തിൽ മായാത്ത മുദ്ര പതിപ്പിച്ച പല വ്യക്തികളുടെയും ഹാസ്യചിത്രങ്ങൾ നിരയായി പതിച്ചിരി...

...ഗ്ലീഷ് പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ വികാസം വ്യക്തമാക്കുന്ന നല്ലൊരു ശേഖരം ഇവിടെയുണ്ട്. 1480ൽ അച്ചടിച്ച ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകത്തിൽനിന്നൊരു പേജ്, 1606ൽ ലാറിനിൽ അച്ചടിച്ച ഒരു വർത്തമാനപുസ്തകം, 'ബ്ലാറൺസ് ക്രീഗി'ൽ തകർന്ന ലണ്ടന്റെ ഒരു ചിത്രപരമ്പര — അങ്ങിനെ പല വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളും ഇവിടെ സംഭരിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രസ്ക്ലബ്ബിന്റെ തൊട്ടടുത്തുള്ള മനോഹരമായ സെയ്ന്റ് ബ്രൈഡ് പള്ളി മി. ലാസെൻബി ഞങ്ങൾക്കു കാട്ടിത്തന്നു. യുദ്ധകാലത്തു ഒരു തീബോംബ് വീണ് തീരെ നശിച്ച ഇത് മിക്കവാറും പത്രപ്രവർത്തകരുടെയും പത്രമുടമകളുടെയും സംഭാവനകൊണ്ട് ആണ് പുതുക്കിപ്പണിതതു്. ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിലെ പ്രസിദ്ധ ഡയറിയെഴുത്തുകാരനായ പെപ്പീസ്സിന്റെ ജാതകർമ്മം നടന്നതു് ഇവിടെവെച്ചാണത്രെ.

വിദേശകാര്യാലയത്തിലെ പത്രസമ്മേളനം

ഒക്ടോബർ 27-ാംനു ഞങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഫോറിൻ ഓഫീസിൽ ഒരു പത്രസമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. ബ്രിട്ടനി...

യിൽ കൂടെ കൊണ്ടുപോകാം. ന്യായാധ്യാപകന്മാരായിരുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥശാലാധ്യക്ഷൻ. ഒരു പുസ്തകമോ പത്രമോ എപ്പോഴും [illegible] ടെയും സന്ദർശനമാണ്. സർക്കാരിലായാലും അല്ലും സമയം കാർ നിരന്തരമെടുക്കാവുന്ന പത്രം നിവർത്തി അവർ വായിച്ചുതുടങ്ങും. ഇടയ്ക്കു 'ട്രാഫിക്ക് ജാമുകൾ' ധാരാളം ഉണ്ടാവാറുള്ളതിനാൽ, സമയം വൃഥാ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങളും ആവശ്യമാണ്.

"രേദ്ര"പ്രദേശത്ത്

ലണ്ടനിലെ ഒരു പ്രദേശമെന്നു കേട്ടിരുന്ന ഈസ്റ്റ് എൻഡിലേക്കാണ് ഞങ്ങളുടെ യാത്ര. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു ചെന്ന ഞങ്ങൾക്ക് അത്രയധികം ദാരിദ്ര്യം അവിടെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല! ഡോക്ക് തൊഴിലാളികൾ താമസിക്കുന്നതും ലണ്ടൻ കൌൺസിൽ പണിയിച്ചവയുമായ ഫ്ലാറ്റുകൾ ക്രമമായ കെട്ടിടങ്ങൾ അവിടെ കണ്ടു. ഇവയിൽ ഒരു ഫ്ലാറ്റിനു, ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു പവനോളം വാടകയാകുമത്രേ. സാധാരണ ഒരു ഡോക്ക് തൊഴിലാളിക്ക് ആഴ്ചയിൽ പത്തു പവനോളം വരുമാനമുണ്ടായിരിക്കും. ലണ്ടനിലെ മററു പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളത്ര വാകകളോ കളിസ്ഥലങ്ങളോ ഇവിടെയില്ല എന്നതു മാത്രമാണ് വ്യത്യാസം. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒട്ടേറെയുണ്ട്. കുറെ ചന്തകളും ഇവിടെ കാണാം. മററു പ്രദേശങ്ങളിലെ ഇവ ഇത്ര സാധാരണമല്ല.

തേംസ് നദിയുടെ അടിയിലൂടെയുള്ള ഒരു ടണൽ വഴി ഞങ്ങൾ അക്കരെ കടന്നു. ഏകദേശം രണ്ടു മൈൽ നീളമുള്ള ഈ ടണലിലൂടെ കാറുകൾക്ക് ഒരേ സമയം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പോകാം. ഇരുവശത്തും കാൽനടക്കാർക്കു വഴിയുണ്ട്. മുമ്പത്തെപ്പോലെ പോഴ്സ്‌ലൈൻ ഇഷ്ടികകൾ പതിച്ചിരിക്കുന്നു. അകത്തു ധാരാളം വെളിച്ചമുണ്ട്. ടണൽ കടന്നാലുടനെയാണ് സുപ്രസിദ്ധമായ ലണ്ടൻ ടവർ. സാധാരണയായി സന്ദർശകരെല്ലാം കയറിച്ചെല്ലാത്ത ഈ ടവർ ഞങ്ങൾ അകത്തുകടന്നു കാണുകയുണ്ടായില്ല.

ഗ്രീൻവിച്ച് തോട്ടം

പ്രസിദ്ധമായ ഗ്രീനവിച്ച് (ഗ്രെനേജ് എന്നാണത്രെ ശരിയായ ഉച്ചാരണം!) തോട്ടത്തിലേക്കാണ് ഞങ്ങൾ പോയത്. ഗ്രീനവിച്ചിലെ സമയമാണല്ലോ ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാൻഡേർഡ് ടൈം. മുമ്പ് ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന നക്ഷത്രനിരീക്ഷണാലയം, ലണ്ടനിലെ അന്തരീക്ഷത്തിലെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ധൂമബാധനിമിത്തം, ഇപ്പോൾ സസ്സെക്സിലേക്കു മാററിയിരിക്കുകയാണ്. എങ്കിലും പഴയ നിരീക്ഷണാലയത്തിന്റെ കെട്ടിടം അവിടെത്തന്നെയുണ്ട്. ഇതിൽക്കൂടെയാണ്

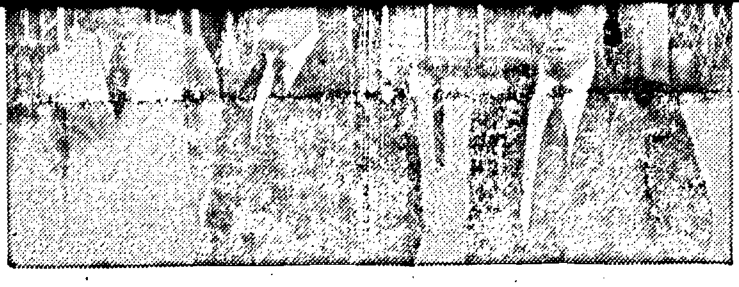

നടുവിൽ നില്ക്കുന്നത് മി. ടെയ്‌ലർ

പ്രശസ്തമായ ലണ്ടൻ പ്രസ്സ്ക്ലബ്ബിന്റെ അതിഥികളായിരുന്നു. സാലിസ്ബറി സ്ക്വയറിൽ സെയിൻറ് ബ്രൈഡ്സ് ഹൌസിലുള്ള ഈ ക്ലബ്ബ് 1882-ൽ ജോർജ്ജ് അഗസ്റ്റസ്‌സാല എന്ന പ്രസിദ്ധ പത്രപ്രവർത്തകൻ സ്ഥാപിച്ചതാണ്. ഇംഗ്ലീഷിൽ ആദ്യത്തെ പത്രം തുടങ്ങിയിട്ട് അന്നേക്ക് 180 കൊല്ലങ്ങളായിരുന്നു. ആംഗലസാഹിത്യത്തിലെ പല മഹാരഥന്മാരും പ്രസ്സ്ക്ലബ്ബുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്സ്ക്ലബ്ബിലേക്കു കയറുന്നു. ഒരുകാലത്തു ഈ ക്ലബ്ബിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന എഡ്ഗർ വാല്ലസിന്റെ സ്മാരകമായി, പുകന്ന 'അപ്രോൺസ്ററി'യുള്ള ഒരു വലിയ ഓക്കുമരക്കസേര ഒരു മുറിയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രസ്സ്ക്ലബ്ബിൽ ഇപ്പോൾ ആയിരത്തെഴുനൂറോളം അംഗങ്ങളുണ്ട്. അവർക്കായി വിശാലമായ ഒരു ബാർ, ഒരു ബില്യാഡ് മുറി, ചീട്ടുകളിക്കാനൊരു മുറി, ക്ലോക്ക്റൂം സൌകര്യങ്ങൾ, ലൈബ്രറി, ഭക്ഷണമുറി, കമ്മിററി മുറി, സ്പോർട്ട്സ്‌ലൈബ്രറി, സ്റ്റാഫ്റൂം, അടുക്കള മുതലായ എല്ലാ ഏർപ്പാടുകളുമുണ്ടിവിടെ.

1929-മുതൽ ക്ലബ്ബിന്റെ സിക്രട്ടറിയും മാനേജരുമായ മി. ആൽബെർട്ട് ലാസെൻബി ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു. ഒരു വർഷത്തേക്കു ക്ലബ്ബിൽ ഞങ്ങളെ ഓണററി അംഗങ്ങളാക്കുന്ന കാർഡ് അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു സമ്മാനിച്ചു.

പത്രപ്രവർത്തകർക്കു വിശ്രമിക്കാനും വിനോദിക്കാനും പരസ്പരം കണ്ടു പരിചയപ്പെടാനും അവസരം നൽകുകയാണ് പ്രസ്സ്ക്ലബ്ബിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. സ്ത്രീകൾക്കിവിടെ അംഗത്വം നൽകാറില്ല. സ്ത്രീകളായ പത്രപ്രവർത്തകർക്കു സ്വന്തമായി വേറൊരു ക്ലബ്ബുണ്ടത്രെ. ഒന്നാംതരം ഒരു ലൈബ്രറി ഇവിടെയുണ്ട്. പത്രപ്രവർത്തകർ "എല്ലാററിനെക്കുറിച്ചും ചിലതും, ചിലതിനെക്കുറിച്ചു എല്ലാമും" അറിയണമെന്ന് ജോർജ്ജ് അഗസ്റ്റസ്‌സാലയുടെ പ്രസിദ്ധമായ ഉപദേശം നിറവേററുകയാണ് ലൈബ്രറിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. 17-ാം നൂററാണ്ടു മുതൽക്കുള്ള ഇം

ഒക്ടോബർ 27-ാം തീയതി ഞങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഫോറിൻ ഓഫീസിൽ ഒരു പത്രസമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. ബ്രിട്ടനിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ഔദ്യോഗിക വസതിയായ ഡൌണിങ്ങ് സ്റ്റ്രീററിലെ 10-ാംനമ്പർ കെട്ടിടത്തിന്നെതിർവശത്തുള്ള ഓഫീസിലായിരുന്നു ഈ പത്രസമ്മേളനം. വിറകു കത്തിച്ചിരുന്ന അടുപ്പുള്ള ഒരു ഇടത്തരം മുറിയിൽ നാല്പതോളം പത്രപ്രതിനിധികൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഏതാനുംപേർക്ക് ഇരിക്കാൻവേണ്ട കസേരകളേ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മററുള്ളവർ നിന്നും നടന്നും കഴിച്ചുകൂട്ടി. അന്താരാഷ്ട്രീയ ഖ്യാതി സമ്പാദിച്ച പല പത്രലേഖകന്മാരും അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. സിഗററിന്റേയും സിഗാറിന്റേയും പൈപ്പിന്റെയും പുകകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഔദ്യോഗിക വക്താവായ മി. ബ്രൌണും ഏ

താനും ഉപദേഷ്ടാക്കളും കൃത്യസമയത്തു മുറിയിലെത്തി. മി. ബ്രൌൺ ഇരുന്നു. ഉപദേഷ്ടാക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിറകിലായി നിന്നു. അന്ന് പൊഴുത്തൊലിച്ചിരുന്ന മൂന്നു അന്താരാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങളായിരുന്നു പത്രസമ്മേളനത്തിന്റെ വിഷയം. ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക് അണുവിസ്ഫോടനം നിർത്തിവെയ്ക്കാൻ റഷ്യ സമ്മതിക്കാത്തതിൽ ബ്രിട്ടനുള്ള അഗാധമായ വ്യസനത്തെപ്പററി മി. ബ്രൌൺ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ എന്നന്നേക്കുമായി അണുവിസ്ഫോടനം നിർത്തിവെയ്ക്കാനുള്ള റഷ്യയുടെ നിർദ്ദേശം ബ്രിട്ടൻ സ്വീകരിക്കാത്തതെന്താണെന്ന് ആരും അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചില്ല. കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങളിൽ കയ്റോയ് ചെയ്തിരുന്ന ടെട്ട്‌ നേരെ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ പിരാകിയൊഴിയുന്നതിലുള്ള അത്ഭുതവും മി. ബ്രൌൺ പ്രകടിപ്പിച്ചു. സൈപ്രസ്സിൽ "ഇയോക" നേതാക്കൾ നടത്തിയിരുന്ന ഒളിപ്പോർ മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തിയ കാലമായിരുന്നു അത്. മിക്കവാറും ദിവസേന, ഒളിവെടിയേററ ഏതാനും ബ്രിട്ടീഷുകാർ മരിച്ച വിവരം പത്രങ്ങളിൽ വന്നിരുന്നു. സൈപ്രസ്സിനെപ്പററി അതിപ്രധാനമായ ഒരു പ്രസ്താവന അടുത്തുതന്നെ പാർലിമെൻറിൽ ഉണ്ടാവുമെന്ന സൂചന മി. ബ്രൌൺ നൽകി. ഇതുസംബന്ധിച്ച് ചില ചോദ്യങ്ങൾ പത്രപ്രതിനിധികൾ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാലും കോൺഫറൻസ് വളരെയൊന്നും സജീവമായിരുന്നില്ല.

കോൺഫറൻസിന്നുശേഷം ഞങ്ങളെ മി. ബ്രൌണിന്നു പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. തികച്ചും അനൌപചാരികമായ നിലയിൽ ഏറെനേരം അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു സംസാരിച്ചുനിന്നു. ഞങ്ങൾ കണ്ടത് ഒരു "ശരാശരി" കോൺഫറൻസാണെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ചിലപ്പോൾ ഇതിലുമധികം പത്രപ്രതിനിധികൾ വരും; ചൂടുപിടിച്ച രംഗങ്ങളുണ്ടാകയും ചെയ്യും. (തുടരും)

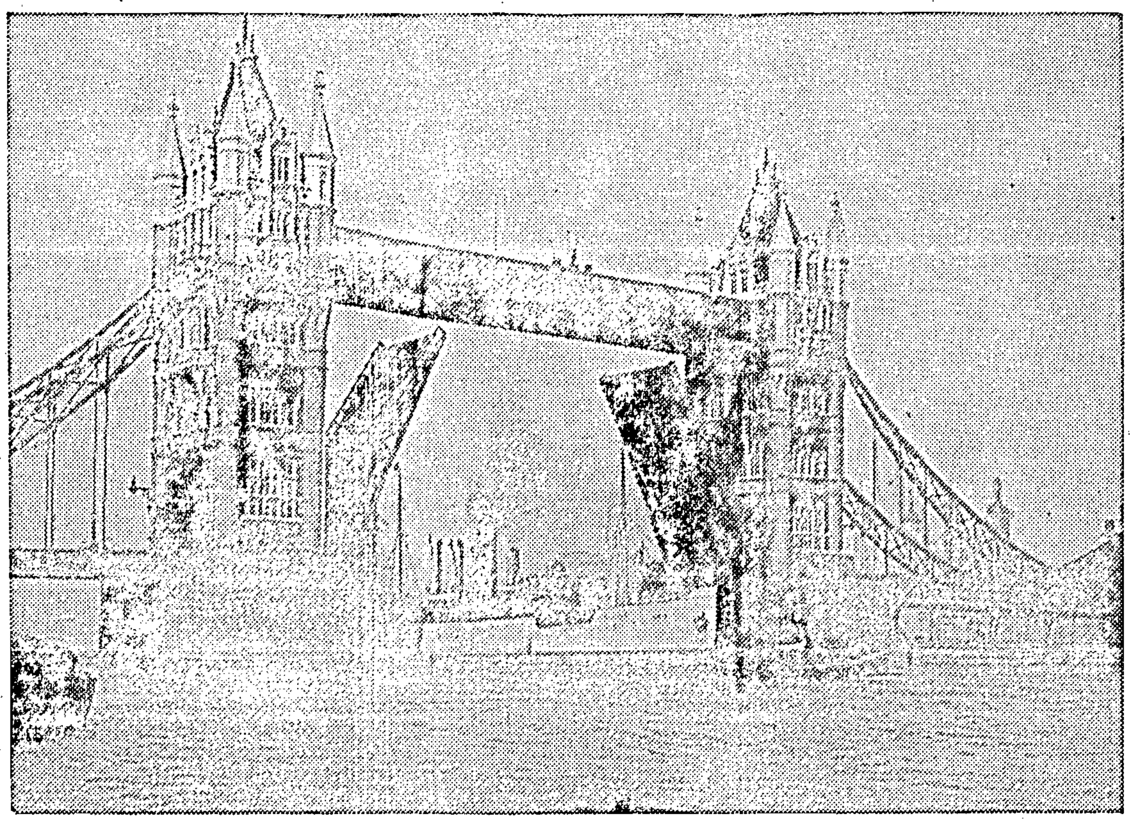

ടവർബ്രിഡ്ജ് (ലണ്ടൻ)—കപ്പലുകൾക്കു കടന്നുപോകാൻ പാലത്തിന്റെ നടപ്പാത സ്വയം വഴിയൊരുക്കുന്നു

[illegible] ആ സമാരംഭത്തിന്നു വഴിതെളിച്ചിരുന്ന സാമ്പത്തികക്ലേശം ചേട്ടറിഞ്ഞ കസ്തൂരി ശ്രീനിവാസൻ ആദ്യത്തെ ആറുമാസം "ഹിന്ദു"വിന്റെ നേഷനൽ പ്രസ്സിൽ സൌജന്യമായി പത്രം അടിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു അദ്ദേഹത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും, അങ്ങിനെ "സ്വതന്ത്ര" ആരംഭിച്ചുനടത്താൻ സഹായിക്കയും ചെയ്തതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. പേരിന്നും പെരുമയ്ക്കും വേണ്ടി മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുക, പൊതുരംഗങ്ങളിൽ കോലാഹലമുണ്ടാക്കി ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുക ഇതിലൊന്നും ശ്രീനിവാസന്നു അല്പവും താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

'ഹിന്ദുവും' ശ്രീനിവാസനും

ഇന്നു ലോകത്തിലെ മികച്ച പത്രങ്ങളുടെയിടയിൽ സ്ഥാനം ലഭിക്കാൻ 'ഹിന്ദു'വിന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ശ്രീനിവാസന്റെ അവിശ്രമപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാകുന്നു. എൺപത്തിമൂന്നു വയസ്സായി 'ഹിന്ദു'വിന്നിപ്പോൾ. ധീരനും കർമ്മകുശലനുമായ കസ്തൂരിരങ്ഗയ്യങ്കാർ—'ഹിന്ദു'വിന്റെ സ്ഥാപകനും പത്രാധിപരും—1923ൽ അന്തരിക്കുമ്പോൾ 'ഹിന്ദു' പത്രം ഒരു സമുന്നതസ്ഥാനത്തെത്തിയിരുന്നുവെങ്കിലും നിരവധി വിഷമതകളേയും ദുർഘടഘട്ടങ്ങളേയും പിന്നേയും തരണം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. പിതാവു പടുത്തുയർത്തിയ സ്ഥാപനത്തെ കാലത്തിന്നൊത്തവണ്ണം പരിഷ്കരിച്ചു ത്രി എന്നായിരുന്നു ശ്രീനിവാസൻ 'ഹിന്ദുവിന്റെ' ഭാരവാഹിത്വമേറെടുത്തതു മുതൽക്കുള്ള ചിന്ത. എങ്കിലും പിതാവിന്റെ നിർഭയവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നിഷ്പക്ഷവുമായ നയത്തിന്നു അണുപോലും ഉടനേംവരുത്താതെവേണം മുന്നോട്ടുപോവുക എന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.

പത്രവ്യവസായരംഗത്തിൽ ശ്രീനിവാസനെ ജയിക്കുവാൻ പോന്ന അധികം വ്യക്തികളോ സ്ഥാപനങ്ങളോ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. 'ഹിന്ദു' മഹൽസ്ഥാപനമാക്കിത്തീർത്ത അദ്ദേഹം അതിന്റെ സർവ്വ പ്രവർത്തനവിഭാഗങ്ങളും മികച്ച നിലയിൽ പരിഷ്കരിക്കാനും പത്രത്തിന്റെ മേന്മയും നിലവാരവും അങ്ങേഅററത്തോളം ഉയർത്താനും

[illegible] ഉ. അതിനാൽ ഒരു ചേരിയിലും കട്ടിനില്ക്കാതെ, എല്ലാവരുടെയും ചെയ്തികൾ, അവ നാട്ടിന്നും നാട്ടുകാർക്കും ഗുണകരമോ ദോഷകരമോ എന്നു, നിഷ്പക്ഷമായി വിമർശിക്കുവാൻ പ്രയാസമൊട്ടും ഉണ്ടാകാറില്ല. ശ്രീനിവാസൻ ഒരുന്നത ദേശാഭിമാനിയും കോൺഗ്രസ്സ് പക്ഷപാതിയുമായിരുന്നിട്ടും ഇന്ത്യ സ്വതന്ത്രമായ ശേഷം കേന്ദ്രത്തിലും സംസ്ഥാനങ്ങളിലുമുള്ള ഗവർമ്മെണ്ടുകളുടെ നയങ്ങളേയും പ്രവർത്തനങ്ങളേയും നിസ്സങ്കോചം വിമർശിച്ചുവരുന്നു സാധാരണമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

ശ്രീനിവാസൻ യാഥാസ്ഥിതികനായ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്നു. 'ഹിന്ദു' വായനക്കാർ സാധാരണമായി വിദ്യാസമ്പന്നരും ബുദ്ധിമതികളുമാകയാൽ കലർപ്പില്ലാത്ത വാർത്തകൾ അവർക്കു നൽകുക മാത്രമാണ് "ഹിന്ദു"വിന്റെ പ്രധാനകർത്തവ്യമെന്നും, ആ വാർത്തകൾ വായിച്ചു സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം വായനക്കാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നുമുള്ള ഒരു നിലപാടായിരുന്നു ശ്രീനിവാസൻ ആദ്യംമുതൽക്കേ അംഗീകരിച്ചത്. എന്നാൽ അടുത്ത ഒരു കാൽ നൂററാണ്ടിന്നിടയിൽ അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും, മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയിലും, പഴയതൊ സമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായി വായനക്കാരെ ആകർഷിക്കാനും വശീകരിക്കാനും വേണ്ടി പത്രങ്ങളുടെ ഒന്നാം പേജിൽതന്നെ വലിയ ടൈപ്പുകളോടുകൂടിയ നിളത്തിലുള്ള തലക്കെട്ടുകളും മററു പല അടവുകളും പ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നെങ്കിലും അത്തരം "തട്ടിപ്പുകൾ" സ്വീകരിച്ചു 'ഹിന്ദു' പരിഷ്കരിക്കാനും കൂടുതൽ വരിക്കാരെ സമ്പാദിക്കാനും ഒരുക്കമില്ല എന്നായിരുന്നു ശ്രീനിവാസൻ നിശ്ചയിച്ചത്. ഒടുവിൽ വായനക്കാരും ചെറുപ്പക്കാരായ സഹപ്രവർത്തകന്മാരും പറഞ്ഞ നിർബ്ബന്ധം ചെലുത്തിയതുകൊണ്ടാവാം, ആദ്യം കുറെക്കാലം 'ഹിന്ദു'വിൽ പ്രധാന വാർത്തകൾക്കു വലിയ ടൈപ്പിലുള്ള ശീർഷകങ്ങളും, പിന്നീടു ആ സമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിച്ചു, ഇരട്ടക്കോളം ശീർഷകങ്ങളും, ഒടുവിൽ ഇതിനിടെ മുൻപേജിൽനിന്നു പരസ്യങ്ങൾ മാററിനിർത്തി പകരം ഇരട്ടക്കോളം തലക്കെട്ടുകളോടുകൂടിയ വാർത്തകളും കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു.

പത്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു വേണ്ടി

ഇന്ത്യൻ പത്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു വേണ്ടി സധീരം പൊരുതിയ ഒരു വീരയോദ്ധാവാണ് ശ്രീനിവാസൻ. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധമാരംഭിച്ചപ്പോൾ പത്രവാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിലും മററും ഗവർമ്മെണ്ട് ചില നിയന്ത്രണങ്ങളേർപ്പെടുത്തി. ഉടനെ ശ്രീനിവാസന്റെ കീഴിൽ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ പ്രധാന പത്രാധിപന്മാരും (ഇംഗ്ലീഷ് ഉടമയിലുള്ളവരടക്കം) അണിനിരന്നു, 1940ൽ 'അഖിലേന്ത്യാ പത്രാധിപ കോൺഫറൻസ്' എന്ന സംഘടന രൂപവൽക്കരിച്ചു. ആദ്യത്തെ അഞ്ചുകൊല്ലം ആ സംഘടനയുടെ പ്രസിഡണ്ടു എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത വിലയേറിയ സേവനങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ പത്രലോകത്തിന്നു ശക്തിയും കെട്ടുറപ്പുമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു.

പത്രക്കടലാസ്സുപയോഗിക്കുന്നതിൽ ഗവർമ്മെണ്ട് നിയന്ത്രണങ്ങളും കൺട്രോളുമേർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഇന്ത്യൻ പത്രമുടമകൾ സംഘടിച്ചതും ശ്രീനിവാസന്റെ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു. ആ സംഘടനയാണ് "ഇന്ത്യൻ ആൻഡ് ഈസ്റ്റേൺ ന്യൂസ്പേപ്പർ സൊസൈററി"യായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടത്.

പ്രസ്സ് ട്രസ്റ്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ, റോയിട്ടർ, എമ്പയർ പ്രസ്സ യൂനിയൻ, ഇൻറർനേഷനൽ പ്രസ്സ്ഇൻസ്റ്റിട്യൂട്ട് മുതലായ വാർത്താവിതരണ—പത്രപ്രവർത്തക സംഘടനകളുടെയെല്ലാം കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളും നിസ്തുലമായിരുന്നു.

ലോക ജനസംഖ്യ

1650 വരെ ലോകത്തിലെ ജനസംഖ്യാ വർദ്ധന വളരെ മന്ദഗതിയിലായിരുന്നു. ക്ഷാമം, പകർച്ചവ്യാധി, വെള്ളപ്പൊക്കം തുടങ്ങിയ നാശങ്ങൾ യഥേഷ്ടം മനുഷ്യരെ കൊന്നൊടുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതാണ് കാരണം. അന്നത്തെ ജനസംഖ്യ 500,000,000 യോളമായിരുന്നു. തുടന്നു മൂന്നു നൂററാണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു അതു 2,800,000,000മായിരിക്കുന്നു. ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ ഒരു റിപ്പോർട്ടുപ്രകാരം നാല്പതു കൊല്ലംകൂടി കഴിയുമ്പോഴേക്കും ജനസംഖ്യ 6,250,000,000 ആയിത്തീരും.

അമേരിക്കൻ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കാര്യവിചാരം

അമേരിക്കയിലെ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ "ഏറ്റം പൊട്ടം തിരയന്മാർ"വരൊന്നുമല്ലെന്നും നേരെമറിച്ച് പൊതുജനങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ ഉൽബുദ്ധരാണവരെന്നും മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ മുറേ–ബി. ലെവിനും ഫിലിപ്പ് നോജിയും പറയുന്നു.

1956ൽ നടന്ന പ്രസിഡൻറു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പൊതുജനങ്ങൾ നൂററിനറുപതുപേർ കണേ വോട്ടു രേഖപ്പെടുത്തിയുള്ളു. കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ കൂടിയായ വോട്ടർമാരിൽ 80 ശതമാനം പേരും വോട്ടു രേഖപ്പെടുത്തി.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായം രക്ഷിതാക്കളുടേതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു അന്വേഷണം തെളിയിച്ചു. മാതാപിതാക്കളുടെ കക്ഷിയേതോ, അതുതന്നെയാണ് 70 ശതമാനം വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും കക്ഷി.